

Engelleri Aşmaktan Engelleri Kaldırmaya

Erken çocukluk dönemini işleyen
gazeteciler için tavsiyeler

Yazarlar

Daphne Marvel, BA
Laura Nixon, MPH
Lori Dorfman, DrPH
Fernando Quintero, BA
Sarah Han, BA
Berkeley Media Studies Group

Liana Winett, DrPH
Lawrence Wallack, DrPH
Oregon Health & Science University-
Portland State
University School of Public Health

Türkçesi

Elif Ünal
IPS İletişim Vakfı/bianet

Engelleri Aşmaktan Engelleri Kaldırmaya:
Erken Çocukluk Dönemini İşleyen
Gazeteciler İçin Tavsiyeler

* * *

Özgün Adı:
From Beating the Odds to Changing the Odds
Recommendations for Journalists
Covering Early Childhood

2018

* * *

Metnin aslına ulaşmak için:
http://www.bmsg.org/wp-content/uploads/2018/10/bmsg_covering_early_childhood.pdf

* * *

Metnin çevirisi İsveç Uluslararası Kalkınma İşbirliği Ajansı (SIDA) mali desteği ile yürütülen Çocuk Odaklı Habercilik Projesi kapsamında IPS İletişim Vakfı tarafından yapılmıştır. Buradaki görüşler SIDA'nın veya IPS İletişim Vakfı'nın resmi görüşleri olarak değerlendirilemez. Çeviri sırasında doğabilecek farklılıklar ve hatalardan Berkeley Media Studies Group, Oregon Health & Science University-Portland State University School of Public Health sorumlu değildir.

Oregon Health & Science University-
Portland State University School of Public Health ve
Berkeley Media Studies Group'a metinlerini Türkçeleştirmemize
izin verdikleri için teşekkür ederiz.

içindekiler

Gazetecilik ve erken çocukluk dönemi arasındaki bağlantı.....	4
Erken çocukluk dönemini anlamada halk sağlığı çerçevesi.....	6
Haberlerde erken çocukluk dönemi nasıl ele alınıyor?.....	8
Örnek: Eğitim farkı hikâyesi	10
Çocuklar için engellerin kaldırıldığı hikâyeler anlatmak	12
Muhabirler için tavsiyeler.....	13
Gazetecilik için tavsiyeler.....	24
İnsan hakları savunuculuğu için tavsiyeler.....	27
Sonuç.....	28
Referanslar.....	29

önsöz

Gazetecilik ve erken çocukluk dönemi arasındaki bağlantı

Erken çocukluk dönemi, gelişme sürecindeki kritik bir aşama. Çünkü nasıl bir yetişkin olacağımızı belirliyor. “Çocuklar bizim geleceğimiz” gibi basmakalıp ifadelerin ötesinde genç çocukların deneyimlerinin politikacıların kararlarıyla nasıl şekillendiğini ortaya koyan bilimsel çalışmalar mevcut. Okul öncesi eğitimin ve beslenmenin finanse edilmesinden, çocukları ve aileleri destekleyen ücretli izne ayrılma gibi dönüştürücü yasalara kadar uzanan politikalar; erken çocukluk dönemini, yetişkin sağlığını, çocukların deneyimleyeceği sosyal sonuçları ve nihayetinde de toplum genelinin refahını doğrudan etkiliyor. Toplumun erken çocukluk gelişimini nasıl destekleyeceğine dair bugün alacağı bir karar nüfusun tamamının gelecekteki sağlığını, eğitimini ve ekonomisini etkileyecek. Güçlü ve başarılı şekilde işlenmiş haberler bizi bilgilendirerek, toplum olarak erken çocuklukla ilgili alacağımız kararları geliştirebilir. Haberlerin içeriği erken çocukluk tartışmalarındaki gündemi belirlemede önemli bir rol oynuyor. Medya sorunları ele alıp, kamuoyunun ve politikacıların algısını etkileyerek politik çözümlerin oluşması için zemin oluşturabilir. [2,5]

Gazeteciler, editörler ve dışarıdan katkı sunan yazarlar bilinçli veya bilinçsiz bir şekilde erken çocukluk dönemi gibi konuları nasıl çerçeveleyeceklerine dair günlük bazda kararlar veriyorlar. Bu çerçeve içerisinde; kullanılan dil, dahil edilen veya dışarıda tutulan bakış açıları, alıntı yapılan kaynaklar, öne çıkarılan bilgiler ve sunulan çözüm önerileri değerlendiriliyor.

Erken çocukluk dönemi ve gazeteciliğin bunu işlemedeki rolü oldukça önemli. Ancak bu önem yalnızca küçük çocuklar için hissettiğimiz sıcak, iç gıcıklayıcı duygulardan kaynaklanmıyor. Hamilelik öncesinden erken çocukluk dönemi sonuna kadar yaşananların, yetişkinlikteki sağlığı çok derinden etkilediğine dair farklı bilim dallarından gelen ve her geçen gün genişleyen bir bilgi kümesi mevcut. İster çocukluk travmaları- nın hayat boyu izlerini, ister mahalle şartlarının nesiller arasındaki ilişkisini isterse de okul öncesi eğitimin sosyal faydasını araştırıyor olsunlar bu geçerli bir durum. Erken çocukluk hikayesinin karışık olmasının sebebi zaman içerisinde etkilerinin görülüyor olması, farklı faktörlerin etkileşime girmesi ve bulguların farklı fakat tamamlayıcı bilim dallarından gelmesi. Peki o zaman gazeteciler bu karmaşık bilimsel bulguları çocukla- rın genelde anlık olaylara konu olduğu haberlerin içerisine nasıl yedirebilir?

Bu soruyu cevaplamak amacıyla ilk olarak en bilinen 15 ulusal gazetede yayın- lanmış erken çocukluk dönemini ele alan 127 haberin analizini yaptık. Daha sonra, haberlerin içerisinde konuyla ilgili kapsamlı ve ayrıntılı raporlamaya örnek olarak göze çarpan haberlerin yazarlarıyla konuştuk. Bunda önceliğimizi farklı bilim dallarından gelen bulguları birbirine bağlamayı başaran haberlere verdik. En sonunda da dene- yimli gazetecilerden oluşan bir grup oluşturarak erken çocukluk dönemi hakkında haber yaparken karşılaşılan zorlukları tartıştık ve daha kaliteli haberler hazırlamak için tavsiyeler oluşturduk. Haberlerin insan gelişim sürecini nasıl yansıtabileceğini ve çocukların doğduğu, büyüdüğü ve geliştiği ortamı geliştirmedeki fırsatlarını değerlen- dirdik.

Bu raporda da ne öğrendiysek onu sunuyoruz. Erken çocukluk dönemiyle ilgili bilimsel çalışmaları anlayabilmek için ilk olarak bir halk sağlığı çerçevesi oluşturduk ve bunun haber için ne anlama geleceği üzerine fikir yürüttük. Gazetecilerle yaptığımız görüşmelerden yola çıkarak, bireysel olarak muhabirlerin ve bütün olarak gazetecilik alanının erken çocukluk dönemiyle ilgili daha ayrıntılı raporları nasıl elde edebilece- ğine dair tavsiyeler ürettik. Son bölümde de bu tavsiyeleri haber taraması sırasında karşımıza çıkan hikayeler üzerinde uygulayarak yeni sorular sormanın erken çocukluk dönemi hakkındaki haberlerin kapsamını nasıl genişleteceğine dair somut örnekler sağladık. Raporumuzu önemli araştırma raporları, organizasyonlar ve kaynaklar hak- kında bilgilerin yer aldığı ekler bölümüyle sonlandırdık.

Önerilerimizi gazetecilik için hayli zor bir dönemde sunuyoruz. Haber odaları yeterince finansal kaynak bulamıyor ve birçoğu da dijital çağda kaynaklarını nasıl sür- dürebileceğinin mücadelesini veriyor. Yine de toplum olarak yaşadığımız dünya hak- kında kararlar verebilmek ve bu kararları konumlandırabilmek için gazetecilerin haber üretmesine bel bağlıyoruz. Gelecek nesillerin sağlığı risk altında ama biz sağlam bir gazeteciliğin bir değişim getireceğine inanıyoruz. Sunduğumuz öneriler yalnızca bir başlangıç noktası. Erken çocukluk dönemiyle ilgili haberlerin geliştirilmesine yönelik düşüncelerinize, önerilerinize ve devam eden diyaloglara açtık. ¹

temel

Erken çocukluk dönemini anlamada halk sağığı çerçevesi

Erken çocukluk hakkındaki düşüncelerimiz halk sağığı anlayışından besleniyor. Bu anlayış kamu politikalarının ve sistem tasarımlarının, nüfusların sağığıнын gelişmesini nasıl sağlayabileceğı sorusuna odaklanıyor. Halk sağığı yaklaşımları insanların nerede doğduklarından veya hangi deri renginde olduklarından bağımsız olarak herkesin eşit bir şekilde sağııklarını sürdürme, hastalık ve yaralanmalardan kaçınma şansı elde edeceği şekilde şartların iyileştirilmesini gözetiyor. Mesela, halk sağığı yaklaşımları toplulukların sağııklı, besleyici ve erişilebilir gıdaya nasıl erişebilecekleri; güvenli ve emniyetli barınmayı nasıl geliştirebileceğimiz ve finanse edeceğimiz veya ekonomik fırsatların herkese ulaşabilmesi için nasıl iş kolları oluşturup destekleyebileceğimiz gibi konuları içerebilir. Halk sağığı herkesin sağııklı bir hayat yaşama fırsatını hak ettiği “sağıık eşitliğı” düşüncesini ifade ediyor. Gelişmekte olan bilim sağıık eşitliğine ulaşmak için tüm nüfusun dezavantajlı kılan erken çocukluktaki olumsuz koşullara dikkat etmemiz gerektiğini ortaya koyuyor. Başka bir deyişle, çocukların sağıığı doğdukları yerin posta kodunun bir sonucu olmamalı. Sayıca artan çalışmalar bize erken dönemdeki çevrelerin ve maruz kaldığımız etkenlerin yaşam süremiz boyunca sağııkla ilgili ve sosyal sonuçlar doğurduğunu söylüyor:

Erken çocukluk eğitimi (ECE) doğumdan beş yaşına kadar geçen süreyi işaret eder. ECE yüksek kalitede çocuk bakımı, okul öncesi eğitim, kreş ve erken ilköğrenimin öneminin yanı sıra çevrenin ve tecrübenin beyin gelişimindeki rolüne kadar çok çeşitli etkileri kapsar. [8]

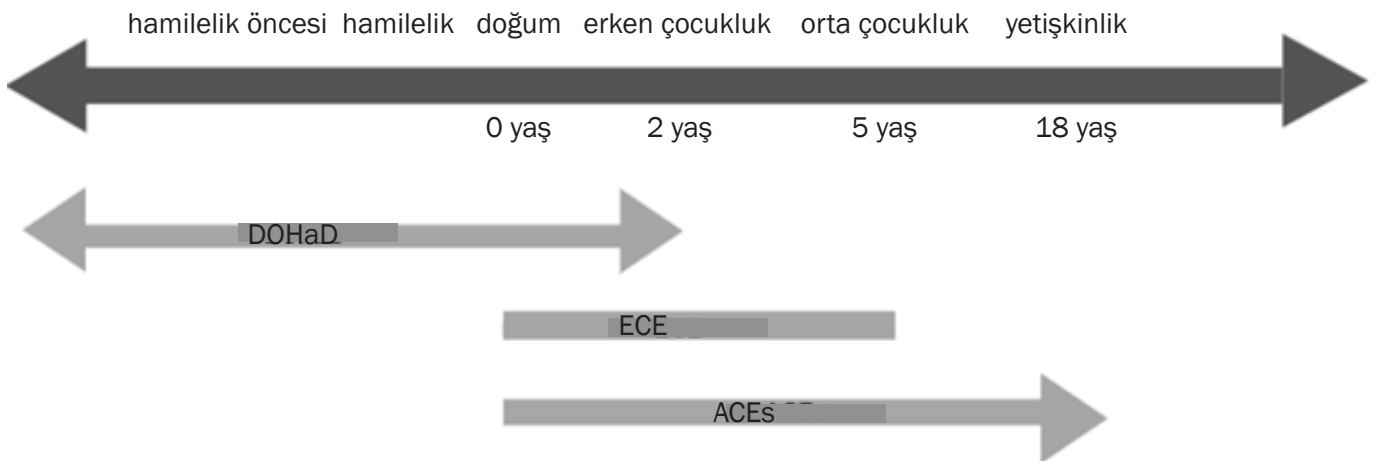
Olumsuz çocukluk deneyimleri (ACEs) çocukluk döneminde maruz kalınan psikolojik ve/veya fiziksel travmanın- zehirleyici stres de dahil olmak üzere- bilişsel faaliyetler ve genel sağlık üzerindeki etkilerini açıklar. ACEs bilimi travma farkındalığında olan tedavi yöntemlerinin, olumsuz deneyimlerin etkilerini yönlendirmedeki önemini ve çocuklar, aileler ve topluluklar için mücadele stratejilerini vurgular. [6]

Hastalık ve sağlığın gelişimsel kökenleri (DOHaD) çevresel etkilerin (beslenme, yüksek seviyede devamlı strese ve zehirleyici maddelere maruz kalma dahil) nasıl genetik duyarlılıkları tetikleyerek obezite, kalp hastalığı, bazı kanserler ve bilişsel problemler gibi kronik hastalıkların gelişmesine neden olduğunu açıklar. Bu süreç annenin üreme sistemi sağlığının belirlendiği hamilelik öncesi kadar erken bir dönemde başlayabilir ve doğumdan sonraki ikinci yaşa kadar devam eder. Bu gelişimsel etkiler sonraki nesillere bile aktarılabilir.

Hep birlikte bu üç bilgi birikimi, çocuklar üzerindeki örtüşen ve sürekli etkilerin, toplumsal ve nesiller arası sağlık durumuna etkisi konusundaki anlayışımızı geliştirdi (Şekil 1). Halk sağlığı çerçevesinden bakıldığında erken çocukluk dönemi üzerine olan bu üç çalışma alanının- ECE, ACEs ve DOHaD- yaşam süresindeki ayrı ayrı etkilerinin ve birbirleriyle ilişkilerinin göz önünde bulundurulması oldukça mantıklı. Bu nedenle, erken çocukluk dönemiyle ilgili en kapsamlı haberler, birbiriyle örtüşen ve birbirlerini karşılıklı olarak bilgilendiren araştırma alanlarının her birine dayanabilir.

Bu bilim alanlarından her biri bağımsız olarak çocukların yaşamlarını ve olacakları yetişkinleri iyileştirmek için yollar sunuyor. ACEs travma bilgi sistemlerini tanıtmamanın önemini vurguluyor; ECE kaliteli çocuk bakımı ve erken yaşta eğitimin birçok sonucu nasıl etkileyebileceğine dair çıkarımlarda bulunuyor ve DOHaD çevresel toksik maddelerin azaltılması, sosyal stresle başa çıkılması ve gıda koşullarının iyileştirilmesinin nesiller boyunca sağladığı faydaları gösteriyor. Hep birlikte ele alındığında bu üç çalışma alanı eğitim, sağlık ve iş gibi sektörlerin çocuk gelişimi üzerindeki etkisini vurguluyor. Ayrıca, yoksulluk gibi ortak risklere işaret ediyor.

Şekil 1: Yaşam çizgisi

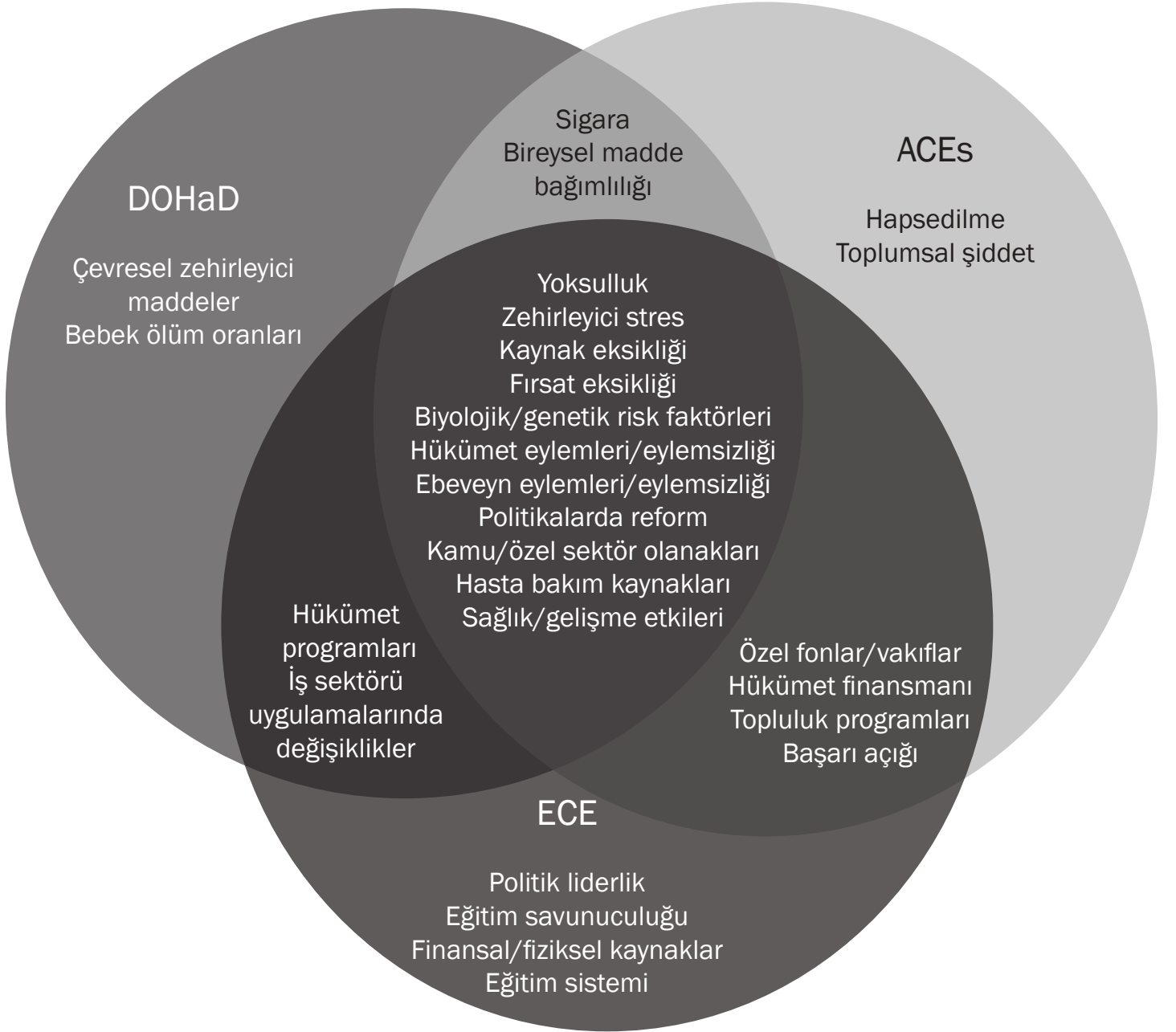
uygulama

Haberlerde erken çocukluk dönemi nasıl ele alınıyor?

Bu kapsamlı hikâyenin erken çocukluk dönemine ilişkin güncel haberlerde anlatılıp anlatılmadığını merak ettik. Özellikle eğitim ve iş gibi sektörler bağlamında nasıl ele alındığı aklımızı kurcalıyordu. Aklımızın bir köşesinde halk sağlığı yaklaşımını tutarak, ülke içindeki farklı coğrafi bölgeleri temsil eden yüksek tirajlı 15 gazetede 127 haberin içerik analizini gerçekleştirdik. LexisNexis üzerinden gerçekleştirdiğimiz taramada içerisinde “eğitim” ve/veya “iş” kelimelerinin geçtiği haberleri taradık. Bu haberlerden yüzde 76’sı bu çalışma alanlarından- en çok erken yaşta eğitim olmak üzere- yalnızca birine referans gösteriyordu. Yüzde 24’ü iki alana da değinirken, yalnızca iki haberin üç alanı da dahil edecek şekilde işlendiğini gördük. Yani, erken çocukluk oldukça geniş bir konuyken, bunun oldukça dar bir alanda ele alındığını gördük.

Bu üç alandaki bilimsel çalışmaları birbirlerine bağlamak gazetecilerin daha ilgi çekici ve kapsayıcı haberlere imza atmasını sağlayacaktır. Örneğin, DOHaD araştırmalarından yola çıkılarak hazırlanmış beslenme yetersizliği ile ilgili bir haber, bu durumun çocuğun gelecekteki akademik kariyeri üzerine etkileri üzerine sorular sorarak, bu duruma sebep olan tarihsel süreçteki ayrımcılık ve kaynakların dağılımı hakkında bilgi vererek ve kalıcı travmatik etkileri ele alarak genişletilebilir. Benzer bir şekilde devamlı sosyal stresin çocuk gelişimi üzerindeki etkileri üç bilim alanında da karşımıza çıkıyor ve bu yaygın risk faktörünün ciddiyetini güçlendiriyor. Erken çocuklukta yalnızca bir bakış açısına yer vermek, kesişen sosyal sonuçları ortaya çıkarma fırsatını kaçırıyor. Buna kıyasla üç yaklaşımın aralarındaki ilişkiyi sunmak, bir alanda sorun yaratan sosyal bir sorunun aslında diğer alanları da riske attığını göstermesi açısından oldukça önemli. Bu sosyal sorunlar arasında yoksulluk, sosyal stres, kaynak yetersizliği, fırsat yetersizliği, ırkçılık, güvensiz ve sağlıksız koşullar ve zehirleyici maddelere maruz kalmak sayılabilir. Böylece, gazeteciler sunacakları çözümler arasındaki potansiyel sinerjiyi vurgulayabilirler.

Şekil 2: Erken çocukluk haberlerindeki kesişimler

Örnek: Eğitim farkı hikâyesi

Erken çocuklukla ilgili haberlerde, yaygın temanın eğitim ve yoksulluk arasındaki bağlantı olduğunu fark ettik. Örneğin, medya araştırmamızdaki birçok hikâyede başarı farkından bahsediliyordu ancak bu kapsamdaki önemli karmaşıklıklar göz ardı edilmişti. Genel olarak haberler başarı farkını yoksulluk içinde yaşayan çocukların ve ailelerin bir semptomu olarak görüyor. “Yoksulluk çoğu zaman akademik başarıyı bastırıyor” [10] Neredeyse evrensel olarak yoksulluk sorunları ve başarı farkı tek yönlü doğrusal bir ilişki içinde sunuluyor: Yoksulluk akademik başarıda eşitsizliklere yol açar. Mesela, “Bu çocuklara anlamlı bir eğitim vermenin yollarını düşünmeliyiz... Kalifiye öğretmenler, küçük sınıflar, modern ekipmanlar vermeliyiz. Ancak buna ek olarak eğer niyetimizde ciddiysek, yoksulluğun zararlarının üstesinden gelmek için bir şeyler yapmalıyız.” [11] Bunların hepsi önemli ve gerekli tavsiyeler ancak hikâyenin yalnızca bir yönünü sunuyor. Aralarında yalnızca bir hikâye yoksulluğun sürmesindeki sebebin de bu başarı farkı olduğunu söyleyerek döngüyü tamamlıyor. Bu bağlantıyı kuran bir haberde şu ifadeler kullanılıyor: “Müreffeh okullardaki Amerikalı öğrenciler okuma testlerinde dezavantajlı öğrencilerden ortalama 110 puan daha fazla aldı... Belki de ABD’deki gelir eşitsizliğinin nesiller arasındaki geçişinin diğer gelişmiş ülkelerden çok daha fazla olmasının temel sebebi de budur.” [12]

Tabii ki erken çocukluk dönemi hakkındaki her haberin bütün problemlerin kökenine inmesini bekleyemeyiz. Ancak bir hikâye ne kadar çocukluk dönemindeki sağlık ve gelişimi etkileyen çevresel faktörler arasında ilişki kurarsa o kadar eksiksiz ve genişlemiş olur. Ve bu kapsamlı hikâyeyi anlatma potansiyeli yoksulluk ve başarı farkı arasındaki ilişkinin ötesine uzanıyor. Bu ilişkiselliğin hayat boyu etkilerini sunmak ve bu üç bilim alanı tarafından tanımlanmış riskler hakkında bilgileri dahil etmek, söz konusu sonuçların daha açık bir resmini ortaya koyabilir. Sağlık ve hastalığın gelişimsel kökenleri, olumsuz çocukluk deneyimleri ve erken çocukluk eğitimi üzerine çalışmalar; gazetecilerin şu andaki çocuklar hakkında haber yazarken aynı zamanda olayın nesiller arası boyutunu anlatmalarına olanak sağlar.

Bunun mümkün olduğunu biliyoruz, çünkü medya taramamız sırasında örneklerini gördük. Daha bütünlükçü anlayışın bir örneği olan bir haberde şu ifadeler kullanılıyordu: “Zehirli stres, küçük çocuklarda gerçekten kötüdür, çünkü gelişen beyin mimarisini etkileyebilir ve zarar verebilir... Bu koşullar ve onlar tarafından en çok zarar görme riski altında olan insanlar, sosyal servislere güvenin azlığından ve eğitimin yetersizliğinden dolayı iş bulma sıkıntısı yaşayabilirler.” [13] Birbirleriyle bağlantılı bilimlerin gerçek olaylar üzerinden kullanıldığını gören haber tüketicileri, sistemlerin birbirleri arasındaki bağlantısını anlamak için daha iyi bir donanıma sahip olacak ve daha da önemlisi ailelerin başarılı ve sağlıklı olması için sistemde ne gibi şeylerin değişmesi gerektiğini daha iyi kavrayacaktır. Bu risklerin sebeplerini ve sonuçlarını birbirleriyle ilişkilendiren haberler insanların neyin tehlike konusu olduğunu görmelerini sağlayacak ve toplumdaki herkesin durumunu iyileştirmek için daha kapsamlı çözüm yelpazesine işaret etmelerini sağlayacaktır. Ne yazık ki, araştırmamızda oldukça az sayıda haberin erken çocukluk döneminin yaşam süresi içerisindeki önemini kapsamlı bir şekilde işlediğini gördük.

Bu kapsamlı yaklaşım kullanılmadığında, okurlar, çocukların kendilerini yoksulluktan kurtarabilmeleri için eğitimin bir öz imkân olarak sunulduğu bir anlatıyla baş başa bırakılıyor: “Araştırmalara göre matematik derslerinde ortalamanın üstünde başarı gösteren ve liseden mezun olan çocuklar daha yüksek oranda iş sahibi olup, kendilerine düzenli bir aile kurabiliyor.” [14]

Daha az vurgulanan (%9) ise yoksulluğun yapısal ya da kökensel nedenlerine nasıl değinileceği oluyor. Halbuki bu şekilde önerilen eğitim müdahalelerinin başarılı olma olasılığı daha yüksek olur ve var olan risklerde azalma gerçekleşir. Geriye kalan hikayeler ise yoksulluk-eğitim eşitsizliğinin bireylerin ve özellikle çocukların üstesinden gelmesi gereken bir döngü olduğu çıkarımını yansıtıyor. Başka bir deyişle, genel anlatım toplumun çocukların önündeki engelleri kaldırdığı değil çocukların bu engelleri aştığı bir hal alıyor.

“Engelleri aşmak” ABD’de yerleşik olan sağlam bireycilik ve kişisel inisiyatif anlatısıyla örtüşüyor. [15] Buradaki sorun tabii ki, çocukluk ve erken çocukluk dönemi hakkında konuşuyor olmamız. Kesinlikle çocukları başarılı olmaları için teşvik edebiliriz ancak onların kendilerini yoksulluktan tamamen çekip kurtarmalarını bekleyemeyiz. Bunu yapmak ırkı, konumu veya sınıfı ne olursa olsun tüm popülasyonun şartlarını iyileştirmeye dönük politikaları düzenlemede yetkili olan yetişkinlerin elinde.

Engellerin değiştirildiği hikayeler, bireysel olarak çocukları ve aileleri ele aldığı gibi onları çevreleyen bağlamı da ele almalı. Amerikalıların sıkı çalışmanın, disiplinin ve kararlılığın başarının yegâne anahtarı olduğuna dair malum bir inancı var. Bu anlayış, çok küçük çocuklar hakkında konuşulsa bile, sağlam bireycilik çerçevesinin altında yatan kişisel sorumluluğa verilen değerden kaynaklanıyor. Ancak her ne kadar çocukların sağlığı için gösterilen bireysel çabalar önemli de olsa, bu bireysellik anlayışına dayanmak insanların başarılı olması için gereken diğer faktörlerin etkilerini gölgede bırakıyor. İnsanların yaşadığı, öğrendiği, çalıştığı ve oynadığı sosyal, ekonomik ve fiziksel şartlar gibi... Bu şartları değiştirmek kişisel sorumluluktan daha fazlasını gerektiriyor. Politikalar gibi toplu önlemler, insanları çevreleyen ortamları biçimlendirir. Ve bu politikalar, örnek vermek gerekirse, çocukların mahallelerinde oyun oynayıp oynayamayacaklarını, okula güvenli bir şekilde gidip gidemeyeceklerini, besleyici gıdaya veya uyuyacak güvenli bir yere sahip olup olamayacaklarını etkileyebilir. Çocuk bakımı veya doğum öncesi bakım için sübvansiyonlar gibi diğer politikalar ise toplumumuzun yeni ebeveynleri çocuklarını büyütmede destekleyip desteklemediğini belirleyebilir. Aynı zamanda, politikalar, tüm topluluklar ve çocuklar için kaynakların eşit şekilde dağıtılmasını sağlayabilir.

O zaman karşımıza şu soru çıkıyor: Erken çocukluk dönemini daha karmaşık, bağlantılı, bilimsel, sosyal ve pratik bir konu olarak ele alan bir habercilik anlayışını desteklemek için ne gerekir? Bu soruyu erken çocukluk dönemi hakkında yazılar yazan ve içerik analizimiz sonucunda iyi örnekler olarak değerlendirdiğimiz gazetecilere yönelttik. Onların tavsiyelerini analizlerimizin bulgularıyla destekleyerek belli cevaplara ulaştık.

tavsiyeler

Çocuklar için engellerin kaldırıldığı hikâyeler anlatmak

Yukarıda tarif edilen araştırma alanları, erken çocukluk döneminde gerçekleşenlerin uzun vadeli etkileri olduğunu gösterirken, yapılan haberlerin küçük çocukların toplumdaki deneyimlerini değiştirmenin toplumu nasıl etkileyeceğini yansıtmadığını tespit ettik. Bizim ihtiyacımız olan ise bilimin bulgularını yalnızca bireysel çocuklar ve aileleri için değil bütün topluluk için uygulayan bir gazetecilik anlayışı. Yalnızca çocukların engelleri nasıl aştığıyla ilgili değil, onun yerine bizim çocuklar için engelleri nasıl kaldırabileceğimizi gösteren haberler görmeliyiz.

Bireysel eylemlerin ve kişisel sorumluluğun mevzu bahis çocuğun sağlığı olduğunda önemli bir etkisi var. Ancak haber içerikleri analizimiz sırasında sıklıkla gördüğümüz gibi çocukların engelleri aştığı senaryoların ötesine geçmediği müddetçe kamuoyunun ve politikacıların, çevrenin nüfus sağlığı üzerindeki tesirli etkisini anlamaları daha zor olur. Bu durumda muhabirler çocukların engelleri aştığı değil de engellerin değiştirildiği hikayeleri nasıl anlatabilir ve muhabirlerin bunun için neye ihtiyaçları var? Muhabirler, daha geniş kapsamda da gazetecilik ve insan hakları savunucuları için, haber analizimizin sonuçlarına ve danıştığımız muhabir ve editörlerin önerilerine dayanarak aşağıdaki tavsiyeleri sunuyoruz.

Muhabirler için tavsiyeler

Gazetecilerin ticaretteki stokları “soru” dur. O yüzden her tavsiye için, muhabirlerin yöneltebilecekleri ve cevapları erken çocukluk ile bilim arasındaki bağlantıyı kurmaya yarayabilecek sorular belirledik. Burada sorduğumuz soruları ve verdiğimiz tavsiyeleri Ek1 de gerçek haberler üzerinde de uyguladık.

Genel olarak muhabirlerin hikayelerinde daha fazla arka plan bilgisi vermelelerini, aileleri ve bireyleri yarım veya üstünkörü bir şekilde sunma tuzağından kaçınmalarını, olası çözüm önerilerini dahil etmelerini ve değerler hakkında soru sormalarını tavsiye ettik. Bu bölümde önerilerimizi ve bu önerilerin haberde nasıl uygulanabileceğini göstermek adına alanda çalışan uzmanların görüşlerini sunuyoruz.

Arka plan bilgisi verin.

Yoksulluğun kökensel sebepleri de dahil olmak üzere, çevresel şartlar hakkında bilgi verin.

Bilim ve sistemler üzerine bilgi sahibi kaynakları bir araya getirin.

Soru & cevap bölümü: Venise Wagner ve Sally Lehrman

Kendi B-roll'unuzu nasıl geliştirirsiniz?

Bireysel hikâye anlatımındaki tuzaklardan kaçının.

Bireyleri onları çevreleyen şartlarla ilişkilendirin.

Mezuniyet, burs veya diğer kişisel başarılar gibi “kahramanlık” hikayelerini daha geniş bir bağlama yerleştirin

Sistemik sorunları göstermek için kurumları hikâyelere bir karakter olarak yerleştirin.

Çözümleri dahil edin.

Sorunu tanımlayın ama aynı zamanda önleme de dahil olmak üzere çözümleri araştırın.

Soru-cevap bölümü: Rikha Sharma Rani

Bir başarı hikayesindeki kahramanlığın yüceltilmesinden kaçının.

Değerler hakkında soru sorun.

Çözümleri ve hesap verebilirliği yalnızca parasal yatırım getirisi açısından değerlendirmekten kaçının.

Arka plan bilgisi verin.

Yoksulluğun kökensel sebepleri de dahil olmak üzere, çevresel şartlar hakkında bilgi verin.

Toplumdaki yoksulluğun kökenleri ne?
Nasıl bu noktaya geldik?

Çocukları ve toplulukları yaşam boyunca çevreleyen sistemlerin ve ortamların etkisini incelemek için bireyin deneyimlerinin ayrıntılarının ötesine uzanan hikayeler anlatarak erken çocukluk dönemiyle ilgili merceği genişletin.

Gazeteciler, zayıf sağlığa sebep olan ortamları tanımlayarak veya alternatif olarak, herkes için sağlığı destekleyen bir yer tanımlayarak, erken çocukluk hikayelerine daha geniş bir bağlam getirebilir.

ECE, ACEs ve DOHaD çalışmalarının arkasındaki bilim risk faktörleri ve çözümlerini işaret ediyor. Böylece bunlar hikâye anlatımı için bir fırlatma rampası olarak kullanılabilir. Çevrenin olumlu ve olumsuz özelliklerini göstermek için iki topluluk arasındaki kaynakları, fırsatları ve deneyimleri karşılaştırmak bir yol olarak kullanılabilir. Örneğin, yoksulluk politik ve sosyal kararların bir sonucu. Toplumumuzdaki grupların sistemik bir şekilde ev sahipliğinden, eğitimden ve ekonomik fırsattan dışlandığını gösteren kanıtlar var. Yoksulluğu yalnızca eşitsizliğin bir sonucu olarak tanımlamak yerine, belli toplulukların yoksulluğun yükünü çekmelerine neden olan faktörleri tartışın. Neden siyahi insanlar beyaz insanlara kıyasla daha büyük dezavantajlarla karşılaşıyorlar? Neden düşük gelirli topluluklarda yaşayan üyeler, ekonomik kaynaklara ve güce sahip kişilere kıyasla daha fazla dezavantajla karşılaşıyorlar? Bu geniş anlamdaki sosyal sorunlar yerelde nasıl ele alınıyor? Öyleyse, tüm bu faktörlerin hayat boyu sağlığı ve çocuk gelişimini nasıl etkilediğini sorun.

Gazeteciler, fiziksel ve sosyal çevrelerin sağlık sonuçlarını belirlemedeki rolünü, yalnızca yoksulluk ve eşitsizlik arasındaki bariz ilişkiyi anlatarak değil, aynı zamanda yoksulluğun sebeplerini hikâye içine dokuyarak vurgulayabilirler.

Mesela, haber analizimiz sırasında karşılaştığımız yoksulluk içinde yaşayan ve devlet okuluna giden çocukların oranıyla ilgili bir haberde, muhabir Mississippi Eğitim Şefi'nden bir alıntı paylaşıyor. Alıntıda, kalifiye bir okul öncesi eğitimin düşük-gelirli çocuklara yardımda çok önemli olduğu söyleniyor: “Evde onları bekleyen kitaplar olduğunu, kütüphaneye uğradıklarını veya tatile gittiklerini varsayamazsınız. Ülke genelinde ne yaptığınız hakkında düşünmeniz ve diğer çocukların aldığı her şeyi aldıklarını garantiye almanız gerekir.” [11] Yaşadıkları sosyal çevre hakkındaki detay hikâyeye dahil edilmediğinde, haberi okuyanların çocukların başarıları arasındaki farkın yalnızca genetikleri veya davranışlarıyla ilgili olduğunu düşünmeleri oldukça muhtemel. Erken çocukluk dönemiyle ilgili araştırmalar, bu koşulların sadece bireysel çocukların iyiliği için değil, toplumun sağlığı ve refahı için de gerekli olduğunu açıklaması açısından hikâyeye dahil edilebilir.

Yoksulluğun kökensel sebepleri de dahil olmak üzere, çevresel şartlar hakkında bilgi verin.

Buradaki çocukların sağlıklı olmasını ne sağlıyor veya buna ne engel oluyor?
Çocukların sağlıklı gelişimini sağlayan koşullarla ilgili bilim ne söylüyor?

Sistemler ve sistemlerin genel popülasyon üzerindeki etkileri üzerine haber yazmak, okuyucuların çevrelerin sağlık ve çocuk gelişimi üzerindeki etkilerini anlamaları için bir yol olarak kullanılabilir. Hikayenizdeki kaynaklar, erken çocukluk dönemi etkileyen daha geniş sosyal bağlamları aydınlatılabilir. Bu kaynaklar sosyal bağlam, çevre ile sağlık ve çocuk gelişimi arasındaki bağlantıyı açıklayabilecek araştırmacılar, savunucular veya yerel halk olabilir. Mesela ekonomistler erken çocukluk eğitimi ile topluluklardaki tarihsel ekonomik gelişim veya gelişememe durumu arasındaki bağlantıları açıklayabilir. Erken çocukluk programlarının şu anda ve uzun vadede iş fırsatlarını nasıl arttıracaklarını açıklayabilen işgücü uzmanları da kaynak olarak kullanılabilir. Ya da yerleşim yerlerine yakın konumlara, kirliliğe sebep olan sanayi yerleşkeleri veya otoban inşa etmenin etkilerini gösterecek çevre uzmanları veya şehir planlamacıları. Bilim bu geniş sosyal etkiler ve çocuk sağlığı arasındaki ilişkiyi ortaya koyuyor. Ancak halkın çoğu bilimsel bilgiye maruz kalmıyor. Haberler bu bağlantıları netleştirmede işe yarayabilir. Doğru kaynaklar, erken çocukluk dönemiyle ilgili bilimsel bulguları farklı gruplar arasındaki sağlık ve ekonomik eşitsizliklerle ilişkilendirebilir.

Buna ek olarak, erken çocukluktaki deneyimlerin ve maruz kalınanların uzun vadeli etkileri hakkında bilgi veren kaynaklar, politikacıların bugün verdiği kararların çocukların gelecekteki hayatlarına ve hatta nesiller sonrasına tesir ettiği bilgisini verecek arka planı oluşturabilir.

Düşük gelirli toplulukları ve azınlıkları etkileyen orantısız yükleri ve dezavantajları tartışmanın bir yolu da mevcut sistemdeki ayrıcalıklı grupların ne gibi nesillerden nesillere aktarılan avantajları olduğunu belirtmek. Mesela, belli okullardaki eksikliklerden bahsedilecekse, bu okulları tüm kaynaklara ulaşabilen okullarla kıyaslayabilir ve bu eşitsizliklerin nasıl ortaya çıktığını sorarak daha da ileri gidebilirsiniz. Böylece okuyucu veya izleyici kitlesine resmin tam halini göstermiş olursunuz.

Kendi B-roll'unuzu nasıl geliştirebilirsiniz?

Reporting Inequality: Tools and Methods for Covering Race and Ethnicity'nin yazarları Venise Wagner ve Sally Lehrman ile soru-cevap bölümü.

Yrd. Doç Dr. Venise Wagner San Francisco Üniversitesi'nde Gazetecilik bölümünde öğretim üyesi. Sally Lehrman ise Gazetecilik Etiği Programı'nda ve Santa Clara Üniversitesi Markkula Uygulamalı Etik Merkezi'ndeki Trust Projesi'nde Genel Müdür olarak çalışıyor. Birlikte yazdıkları Reporting Inequality: Tools and Methods for Covering Race and Ethnicity kitabında gazetecilere, erken çocukluk dönemindeki haber analizlerinde ve gazetecilere yönelik tartışmalarımızda saptadığımız benzer zorlukları çözme konusunda yardımcı olma amacı güdüyorlar. Erken çocukluk gelişiminde olduğu gibi, sağlık eşitliği de oldukça komplike bir konu ve toplumun neredeyse her alanını ilgilendiriyor. Gözlemleri, komplike konuları işlemek isteyen ve bunları görünür ve anlamlı günlük haberlere dönüştürmek isteyen gazetecilerin faydalanabileceği dersler içeriyor. Tavsiyelerinden birinde muhabirlerin hatta basımda çalışan gazetecilerin erken çocukluk dönemiyle ilgili bir B-roll hazırlamalarını söylüyorlar. Biz de onlardan fikirlerini detaylandırmalarını istedik.

Berkeley Medya Çalışmaları Grubu (BMSG): Sağlık eşitliği hakkında haber yapmayla ilgili bir kitap hazırlamaya nasıl karar verdiniz?

Venise Wagner: Yaygın haber medyasındaki eşitsizliklerle ilgili haberlerin çoğu, insanların bu sorunlara nasıl yaklaştıklarını şekillendiren ve çoğu zaman insanların sahip oldukları tercih türlerini etkileyen daha büyük sosyal ve kurumsal bağlamlardan ziyade bireysel seçimlere odaklanma eğiliminde. Biz bu kitabı gazetecilerin eşitsizliği engellerin aşılmasının ötesinde ele alabilmesi için ve arkada yatan yapısal sorunlar arasında bağlantı kurabilmelerini sağlamak için yazdık. Sally ile birlikte Hearst Şirketi'ne bağlı Examiner gazetesinde haberlerdeki azınlıkların temsilini geliştirmek için birlikte çalıştık. Ve sınıflarda kullanabileceğimiz araçlar ve modüller geliştirmek için işbirliği yaptık. Yıllar geçtikçe, projemiz, sosyologların ve sosyal psikologların bursuna dayanan kapsamlı bir raporlama stratejileri setine dönüştü. Oluşturduğumuz bu iskelet gazetecilerin çok fazla şey öğrenebilecekleri bir yapıydı. Ayrıca, eşitsizliğin kökensel sebeplerini anlayabilmek için sağlığın toplumsal belirleyicilerinin de dahil olduğu halk sağlığı modelinden faydalandık. Metodlarımız eğitim, sağlık, barınma, gelir ve ceza yargılaması gibi eşitsizliğin görüldüğü farklı alanlarda da uygulanabilir ve aralarında bağlantı kurmak için kullanılabilir.

Sally Lehrman: Eğitim başarısı, sağlık imkanları ve politikalar gibi konularda ırka dayalı eşitsizliğin sonuçları ve ayrımcılık üzerine gittikçe daha çok haber görüyoruz. Ancak bunlar "kurbanı suçlama" veya "toplumu suçlama" hikayelerine dönüşebiliyor. Muhabirlere kurumlardaki, politikardaki ve uygulamalardaki eşitsizliği ve bunun ABD'deki azınlıkların seçimlerini ve fırsatlarını nasıl etkilediğini ele alabileceklerini öğretmek istedik.

BMSG: İrk ve sağlık eşitliği konusunda haber yaparken gazetecilerin karşılaştığı zorluklar neler?

VW: Günümüz haber odalarının talepleri ışık hızında değişiyor. Muhabirler daha kısa zamanda daha çok haber yazmak zorunda. Bu da sağlık eşitsizliğinin ülkedeki durumunu göstermek için tarihsel, kurumsal ve yapısal arka planı incelemek için ek kaynaklara ve zamana sahip olmadıkları anlamına geliyor. Buna ek olarak, haberler küçüldükçe, komplike konuları daha kısa halde vermeleri için bir baskı oldu.

SL: Sağlık istatistikleri insanlar için heves kırıcı ve bunaltıcı gelebiliyor. Ayrıca gazeteciler sağlık eşitsizliğinin davranışsal problemler veya genetik farklılıklardan kaynaklandığına dair yüzeysel düşüncelerle karşı karşıya geliyor. Muhabirler, kurumsal politikaların ve uygulamaların insanların hayatları üzerinde nasıl somut etkileri olduğunu göstermenin yollarını bulmalı. Ayrıca planlama departmanları, okullar, ulaşım ve diğer alanlarda alınan kararların farklı ırklardaki insanların sağlığını nasıl etkilediğini göstermek için kendi sınırları dışına bakma fırsatlarını yakalamalı.

BMSG: Gazetecilerin haber odalarındaki yoğun programları göz önünde tutulduğunda, onlara sağlık ve ırksal eşitliği hikayelerinde verimli bir şekilde kullanabilmeleri için tavsiyeleriniz var mı? B-roll oluşturmak basımda çalışan gazeteciler için ne anlam ifade ediyor?

VW: B-roll TV'deki haberlerde kullanılması için görsel arka plan sağlıyor. Basımda  alışan gazeteciler farklı türlerde bir B-roll deposu yaratabilir böylece hikayelere kısa zamanda uygun arka planı verebilirler. Gazetecilere boş zamanlarında, gündemin yoğun olmadığı aralıklarda arka plan bilgisi için taslaklar oluşturmalarını tavsiye ediyoruz. Bu zamanı ileride çıkabilecek komplike haberlerin arka planını hazırlamak için kullanabilirler.  rnek vermek gerekirse bir eğitim muhabiri bir noktada bölgesindeki sınav sonuçlarıyla ilgili bir haber yazacağını tahmin edebilir. Gündemin yoğun olmadığı bir günde, okullardaki ayrımcılıklar ve çocukların başarısını etkileyebilecek faktörler üzerine yazabilirler. Sınav sonuçları açıklandığı zaman, bu çalışmadan bir paragrafı da okuyucularına daha detaylı bilgi vermek için hikayelerine ekleyebilirler.

SL: Sağlık muhabirleri, Dünya Sağlık  rg t 'nün konuyla ilgili raporları ve sağlığın sosyal belirleyicilerini ele almak için planlar geliştiren ilçelerin raporları gibi sağlığın sosyal belirleyicileri üzerinde yapılan çalışmaları gözden geçirebilirler. Bunları ileride sağlıkla ilgili bir haber patladığında, konunun ötesine geçerek daha iyi sorular geliştirmek ve kurumsal kararların nasıl etkileyici olduğunu göstermek için kullanabilirler. Venise'in eğitim ile ilgili örneğine benzer bir şekilde, bir sağlık muhabiri;  eviri hizmetleri, kötü muamele gibi sağlıkta eşitsizlikle ilgili olası haberler için ayrımcılığın yapısal ve tarihsel arka planıyla ilgili bilgi toplayabilir.

Venise Wagner ve Sally Lehrman'ın yazdığı Reporting Inequality: Tools and Methods for Covering Race and Ethnicity kitabı 2019'da Routledge tarafından yayınlanacak.

Bireysel hikaye anlatımındaki tuzaklardan kaçın.

Bireyleri onları çevreleyen şartlarla ilişkilendirin.

Bu toplulukta çocuklara ve ailelere yardım etmek için hangi kurumlar veya programlar var?

Bir çocukluk travması veya erken çocuklukla ilgili bir zorlukla karşılaşmış bireyleri veya aileleri tanıtmak, okuyucuların hikayeye bağlantısını kurmak için faydalı. Bununla birlikte, eğer bu bireysel hikayeler daha geniş sosyal koşullarla bağlantılı değilse, hikayeler izleyicilerin birçok çocuk için sağlıklı bir başlangıcı engelleyen sosyal koşulları ve ortamları anlamalarını zorlaştırır. Erken çocukluk hakkında daha güçlü haberler, daha geniş sistemler ve topluluklar içindeki zorlukları aydınlatacaktır.

Mezuniyet, burs veya diğer kişisel başarılar gibi “kahramanlık” hikayelerini daha geniş bir bağlama yerleştirin.

Bu okul bölgesinde başarısız olan kaç çocuk var?

Diğer bölgelerle kıyaslandığında nasıl sonuç veriyor?

Çocuklar hangi engellerle karşı karşıya?

Çocukların ve ailelerin engelleri aşmasıyla ilgili haberler ilham verici olabilir ama çoğu zaman sosyal bağlamı vermede başarısız olurlar. Bu da okuyucuları yoksulluğun, yetersiz eğitim fırsatlarının ve diğer toplumsal sorunların tek çözüm yolunun bireylerin (küçük çocuklar söz konusu olduğunda ebeveynlerin) kendilerine yapacağı yatırımlar olduğuna dair bir anlayış ile baş başa bırakır. Eğer zor bir koşuldaki bireyin başarısı hakkında haber yapacaksa-

nız şunu sorun: Bu ilham verici hikâye sistemler hakkındaki genel noktayı nasıl yansıtabilir? Bunun bir yolu sistemler ve aktörlerin bu başarıya katkıda bulunan çevresi hakkında bilgi vermek. Mesela, evsiz bir lise öğrencisinin üniversiteye kabul almasıyla ilgili bir haberde, öğrenciye bu başarısında destek olan servislerin altı çizilebilir:

“[Toussaint Akademisi] Marco gibi gençler için beklenen sonuçları- aralarında yetişkinlik döneminde evsizlik de yer almak üzere- tersine çevirmeye çalışıyor. Çalışanlardan Mark Lim, refakatsiz gençleri bulmanın ve onlara hizmet etmenin sokaktaki insan sayısını azaltmada önemli bir rol oynadığını söyledi.” [18] Başka bir örnekte ise yıkıcı davranışlara sahip bir çocuk hakkında haber yapan bir muhabir bu soruna sebep olan dış faktörler hakkında detaylı bir bilgi veriyor. Ve erken müdahalenin tahmin edilmesi güç olmayan sonucu değiştirebileceğini belirtiyor. [19]

Sistemik sorunları göstermek için kurumları hikâyelere bir karakter olarak yerleştirin.

Posta kodları, mahalleler, nüfus sayımı izleri veya topluluklar arasındaki farkları gösteren veriler var mı?

Kurumların veya mahallelerin bir aktör gibi hizmet ettiği hikâyeler yazın. Konumdan veya coğrafya üzerinden gitmek daha geniş sosyal bağlamı anlatmada kullanılabilecek bir yol olabilir. Eğer bir konu belli bir coğrafi konum ile ilişkilendirilebiliyorsa, bu durum okuyucuların erken çocukluk sağlığının ve gelişiminin bireyler ve ailelerle olduğu kadar toplumsal bağlam ile ilgili olduğunu anlamalarına yardımcı olur. Posta kodu, mahalle veya nüfus sayımı yolu ile karşılaştırılan verilerin kullanılması, özellikle küçük çocuklar ve ailelerinin yaşadığı ortamlardaki farklılıkları gösterme konusunda bilgilendirici olabilir.

Örneğin, Kuzey Carolina'daki düşük gelirli bir Cherokee topluluğunun hikayesinde, muhabir, kabilenin her üyesine para sağlayan bir müdahalenin, yoksulluk sınırının altında yaşayan ailelerin çocuklarının sonuçlarını büyük ölçüde iyileştirdiğini anlattı: “Çocukluk çağındaki nakit desteğinin, yetişkinlikte yaşanacak sorunların riskini azalttığı görüldü. Bu, yoksulluğun insanları rahatsız ettiğini ve anlamlı müdahalenin de nispeten basit olduğunu gösteriyor.” [20] Bu hikâye, çocukların duygusal ve davranışsal sorunlarının dışsal yapısal faktörlerle nasıl bağlantılı olduğunu açıklıyor. Muhabir, daha geniş çevre ve toplum koşullarını tanımlayarak, bu sorunların bireyin ötesine geçtiğini gösteriyor.

Eğer bir konu belli bir coğrafi konum ile ilişkilendirilebiliyorsa, bu durum okuyucuların erken çocukluk sağlığının ve gelişiminin bireyler ve ailelerle olduğu kadar toplumsal bağlamla da ilgili olduğunu anlamalarına yardımcı olur.

Çözümleri dahil edin.

Sorunu tanımlayın ama aynı zamanda önleme de dahil olmak üzere çözümleri araştırın.

Daha önce yapılmayan ne yapılabilir?
Başka topluluklarda neler yapılıyor? Burada işe yarar mı?
Açmanız gereken kapıları açabilecek fırsatlar neler?
Bunu önlemek için ne kadar geriye gitmemiz gerekirdi?

Kaynaklarınıza yalnızca problemin kapsamı hakkında değil, çözmek için neler gerektiğini ve kök kensel sebeplere nasıl değinebileceğinizi sorun. Olay gerçekleştikten sonraki stratejiler önemli olsa da yalnızca erken çocukluk travmasından veya sıkıntılardan sonra iyileşmeye odaklanmak bu problemlerin kaçınılmaz olduğu izlenimini yaratacaktır. Buna kıyasla, önleme, erken çocuk-

luk dönemindeki problemin kökenlerine ışık tutar. Haber analizimiz sırasında başarı eşitsizliğini ve eşitsizliğini ve yoksulluğu tartışan haberlerin yalnız yüzde 16'sının müdahalelere değindiğini ve yapısal ya da kök kensel sorunlara işaret ettiğini gördük. Eğer haberler sistemdeki yapısal sorunlara işaret eden çözümleri araştırırsa, politikacıların ve kamuoyunun daha somut değişiklikleri düşünmelerini sağlayacaktır.

**“Bunu nasıl yaptı?” sorusunu sorarak kahramanlık övücülükten kaçınmak:
Çözüm Gazeteciliği Ağı’ndan (SJN) Rikha Sharma Rani ile
soru-cevap bölümü**

Çözüm Gazeteciliği Ağı (The Solutions Journalism Network) tipik bir gazetecilik anlayışının ötesine geçerek problemlerin eşelenerek çözüm önerilerinin sunulduğu bir yaklaşım benimsiyor. Rikha Sharma’ya bu yaklaşımın özellikle erken çocukluk dönemini çalışan gazetecilere “nasıl” yardım edebileceğini sorduk.

Berkeley Medya Çalışmaları Grubu (BMSG): Erken çocukluk gibi komplike konularda haber yaparken nasıl bir yaklaşım benimsiyorsunuz?

Rikha Sharma Rani: Muhabirlerden haberde eksik olanın ne olduğunu ve bu boşluğu nasıl doldurabileceklerini bulmalarını istiyoruz. Bir hikâyeyi kavramsallaştırırken, kamuoyundaki tartışmayı ilerletmek için neyin gerekli olduğunu düşünün. Bu sorunun derinliğini ve kapsamını gösteren bir hikâye mi? Öfkeyi ortaya çıkaran veya insanları harekete geçiren açıklayıcı, karakter odaklı bir hikâye mi? Veya eğer sorun iyi anlaşılıyorsa ama verilen cevaplar doğru değilse, hangi çözümlerin uygulandığı ve bunların sonuçları hakkında bir hikâye mi?

Sanıyorum ki özellikle son soru erken çocukluk haberlerinde işe yarayacaktır. Biliyoruz çünkü erken çocukluğun bilişsel gelişim üzerindeki etkisi hakkında çok geniş kapsamlı bir araştırma ve raporlama yürüttük. Bununla paralel olarak erken çocukluk döneminde deneyimlenen bir travmanın, yetişkinlik dönemini de etkilediğini biliyoruz. Daha az bilgi sahibi olduğumuz bir alan ise insanların bu konulara nasıl değindiği ve bu çalışmadan ne gibi ipuçları edinebileceğimizdi. Çözüm Gazeteciliği bu açığı doldurmak için yardımcı olabilir. Ama asıl önemli olan sormak. Çocukluk gibi komplike konuları işlerken muhabirlerin bir adım geri atmaları, oyunun durumunu değerlendirmeleri ve iyi ihtimalle tartışmayı ileriye taşıyacak bir içerik üretmeleri gerekiyor.

BMSG: Politika hakkındaki hikayelere bağlam eklemek için en makul uygulamalar nelerdir?

RSR: Arka plan çoğu hikâye için önemlidir. Ama en çok kamu politikası gibi komplike ve çok yönlü konularla uğraşırken önemlidir. Hiçbir politika mükemmel değil. Bu bula-nık, gri alanı kucaklayın. Eğer hikayeniz yaratıcı yeni bir politika hakkındaysa sınırları hakkında konuşmaktan çekinmeyin. Eğer uygulaması maliyetliyse bunu söyleyin. Eğer bir daha yaşanması muhtemel olmayan durumlardan ötürü doğduysa söyleyin. Eğer etkiliyse bunun kanıtlarını ve bundan faydalanabilecek kişileri tespit edin. Eğer etkili değilse buradan çıkarmamız gereken dersleri söyleyin. Bir politikanın güçlü ve zayıf yönleri hakkında şeffaf olmak hikayenizi daha güvenilir kılar ve okuyucunuzun size güvenebileceklerini bilmelerini sağlar.

BMSG: “Nasıl oldu?” sorusunu sormak ne anlama geliyor? Muhabirler bu soruyu ne zaman sorabilirler?

RSR: Gazeteciler 5N 1K (ne, nerede, nasıl, ne zaman, neden ve kim) sorusunu sormak için eğitiliyorlar. Şu anda “nasıl” sorusu giderek daha çok soruluyor. Bu şehir, olumsuz çocukluk olaylarına maruz kalan çocukların yüzdesini nasıl önemli ölçüde azalttı? Devlet erken çocukluk programlarına katılan çocukların sayısını geçtiğimiz yıl nasıl ikiye katladı? CSI veya House gibi detektiflik programlarını izlemeyi çok seviyoruz. En baştaki sahnede ne olduğunu biliyoruz ama gene de nasıl olduğunu öğrenmek için tamamını izliyoruz. Bir muhabir olarak, insanların harika fikirleri gerçek ve ölçülebilir başarılarla dönüştürürken kullandıkları süreçlerin ince ayrıntılarını inceleyin. Hiçbir detay çok küçük değildir! “Nasıl” hakkında acımasız olmak, hikayenizi tamamen yeni bir yöne çekebilir veya anlatılmayı bekleyen yeni bir hikâyeyi ortaya çıkarabilir.

BMSG: Muhabirler Çözüm Gazeteciliği Ağı hakkında nasıl daha fazla bilgi edinebilirler?

RSR: solutionsjournalism.org adresine giderek çevrimiçi ağımıza katılabilirsiniz. Bilgi merkezi! Merkezimizin üyeleri gazetecilikle alakalı kaynaklara, serbest çalışanlara yönelik fon kaynaklarına, gazetecilik araç setimize, haber odası çalışmalarına ve daha fazlasına ulaşabilir. Bunun dışında San Francisco, New York, Seattle ve Los Angeles, Washington D.C. ve Portland gibi yerel bölümlere kayıt olabilirsiniz. Ve son olarak bizi Twitter üzerinden @soliournu hesabından takip edebilirsiniz.

Değerler hakkında soru sorun.

Çözümleri ve hesap verebilirliği yalnızca parasal yatırım getirisi açısından değerlendirmekten kaçının.

Parasal YG dışında, yatırımın işe yaradığını nasıl söyleyebilirsin?
Bu yatırım neden önemli?
Çocuklara yatırım yapmak ne demek?
Bunu neden önemsiyorsun?

Erken çocukluk programlarının değerini veya başarısını değerlendirmenin yaygın bir yolu, biriktirilen gelecekteki dolarlar veya diğer parasal faydalarla ölçülen yatırım getirisini (YG) hesaplamak. Bu, erken çocukluk programlarının değerine dair şüpheleri ikna etmek için cazip bir araç olabilir. Ancak, çerçeveleme perspektifinden bakıldığında, YG'nin en büyük de-

zavantajı iyi bir erken çocukluk gelişiminin, gelecek neslin veya toplumumuzun başarılı olup olamayacağından ziyade temelde parayla ilgili olduğunu göstermesi. Bunun yerine şu soruları sorun: Çocuklara yatırım yapmak ne anlama geliyor? Şu andaki çocuklar ve aileler için faydası ne ve gelecekteki daha büyük toplum için ne anlama geliyor? Yürütülen sosyal ve sağlık programlarının geri dönüşlerini parasal hesaplarla açıklamanın ötesine geçin. YG'deki "getiri" konseptini daha da genişletmek için, erken çocukluk gelişimine yapılan yatırımların toplumlardaki parasal olmayan kazançlarına odaklanın. Başarıyı ve hesap verebilirliği değerlendirmede alternatif yaklaşımları araştırmak için, kaynaklarınıza içinde bulundukları toplumun çocuklara daha iyi yatırım yapan topluluklara kıyasla nasıl olduklarını sorun. Kesinlikle çocuklara ve ailelerine yatırım yapan toplulukların ekonomik çıkarımları da olur. Peki demokrasi için de faydası var mıdır? Sanat için? Toplulukların diğer yönleri için?

Okuyucular ortak değerler üzerinden kurulan hikayeleri benimser. Kaynaklarınıza erken çocukluk meseleleriyle ilgili yatırımların çocuğu olmayan biri için neden önemli olduğunu sorun. Erken yaşta eğitimin, kötü çocukluk deneyimlerinin, çevresel risklerin etkisine dair araştırmalar erken çocuklukta yaşananların yetişkinliğe ve hatta gelecek nesillere nasıl yansiyabileceğini ortaya koyuyor. Bu kritik dönemin uzun vadeli riskleriyle ilgili konuşabilecek kaynaklar dahil etmek, okuyucuların tümü için ilgi çekici olabilir.

Gazetecilik için tavsiyeler

Erken çocuklukla ilgili bilim zor. Bulguları günlük haberlere dahil etmek de kolay bir iş değil. Gazetecilik okullarından, haber kurumlarına gazetecilik alanı aşağıdakileri uygularsa durumu günlük muhabirler, editörler ve üreticiler için kolaylaştırmış olurlar:

Öğrenciler ve çalışan gazeteciler için eğitim sağlayın.

Gazetecilik programları, muhabirlerin çevre ve hastalık riski arasındaki bağlantılar da dahil olmak üzere erken çocukluk gelişiminin arkasındaki bilimi anlamalarına yardımcı olmalıdır. Okullar, kamu sağlığı okullarıyla resmi veya gayri resmi biçimde ikili eğitim programları sağlayabilir (Berkeley, California Üniversitesi'ndeki gazetecilik ve kamu sağlığı alanlarında çift yüksek lisans programı gibi). Özellikle erken çocukluk üzerine verilen eğitimler ve burslar, muhabirlerin bilimi yönlendirebilmesine, Oregon Sağlık ve Beslenme Üniversitesi'ndeki Bob ve Charlee Moore Beslenme ve Sağlık Enstitüsü gibi güvenilir veri kaynaklarına ulaşmalarına yardımcı olacaktır (Bu ve bunun gibi kaynak listesi için bkz. Ek2). Akademik kurumlar bu bursları ve eğitimleri hayır kurumlarından destek alarak yönetebilirler.

Haber odalarındaki çeşitliliği artırın.

Haber odalarındaki ırksal, sosyo-ekonomik çeşitliliği artırın ve gazetecilerin birçok toplulukla birlikte çalışma imkanını oluşturun. Bu, eşitsizlikle ilgili olarak, erken çocukluk meselelerinin daha iyi anlaşılmasını sağlayacaktır.

Bu, eşitsizlikle ilgili olarak erken çocukluk meselelerinin daha iyi anlaşılmasını sağlayacaktır. Gazeteciler, bu karmaşık hikayeleri -kişisel yaşamlarından veya mesleki deneyimlerinden- doğru şekilde yansıtmak için gerekli arka plan bağlamlarına sahip olduklarında bu daha derin anlayış, onların sosyal konular ve onları daha da şiddetlendiren çevresel faktörler hakkında haber yapmalarını geliştirir. Maynard Gazetecilik Eğitimi Enstitüsü (Maynard Journalism Education Institute), haber odalarının çeşitliliğini genişletmeye odaklanmış organizasyonlardan biri.

Bilgiyi ve haber fikirlerini paylaşın.

Solutions Journalism Network (Çözüm Gazeteciliği Ağı) , Dart Center for Journalism and Trauma (Gazetecilik ve Travma için Dart Merkezi), USC Annenberg Center for Health Journalism (USC Annenberg Sağlık Gazeteciliği Merkezi), Poynter Institute (Poynter Enstitüsü) ve Association for Health Care Journalists (Sağlık Gazetecileri Derneği), muhabirlerin sorular sorabileceği ve sorularına yanıt bulabileceği, farklı konularda kaynaklara ulaşabileceği, potansiyel ilerleme noktaları keşfedebilecekleri kurumlardan birkaçı.

Topluluk üyelerini erken çocuklukla ilgili haberlere dahil etmek
USC Annenberg Sağlık Gazeteciliği Merkezi'nden (USC Annenberg Center for Health Journalism) Michelle Levander ile soru-cevap bölümü

Michelle Levander, USC Annenberg Gazetecilik Okulu Sağlık Gazeteciliği Merkezi kurucusu ve yayın yönetmeni olarak görev alıyor. Merkez, gazetecilerin sağlıkta karşılaşılan zorluklar ve topluluklarda sunulan çözümleri araştırmalarını, değişim için bir aracı olmalarını amaçlıyor. Kendisine erken çocukluk haberleri yaparken üç bilim alanını bir araya getirmenin zorluklarını sunduğumuzda şunu söyledi: “Arka plan önemli olduğunda, angaje gazetecilik yardım edebilir.” 2004 yılında kurulan Merkez, gazetecilerin ve haber odalarının “angaje gazetecilik” pratiğini geliştirmek için yardım ediyor. Kendisinden bu konsepti ve konseptin erken çocukluk gelişiminin toplumsal ölçekteki etkilerini daha kapsayıcı bir şekilde işlemek için nasıl uygulanabileceğini açıklamasını istedik.

Berkeley Medya Çalışmaları Grubu: “Angaje gazetecilik” nedir?

Michelle Levander: “Angaje gazetecilik” daha iyi bir gazetecilik. Hikâye anlatımında toplumu dahil eder. Topluluk üyelerine hikâyenin ne olduğunu, nasıl çerçvelendiğini sormak demek. Muhabirler, raporlama sürecinin başlarında, özel metin mesajlaşma araçlarıyla, radyo veya gazete “çağrılarıyla” uzanarak veya şahsen toplantılar için yerel kâr amacı gütmeyen kuruluşlarla ortaklık yaparak paydaşlarla, kapsayıcı ve yaratıcı yollarla bağlantı kurar. Hikayeler yayınlandığında da ilgili gazeteciler “doğru” izleyicilerin haberleri kendileri için uygun bir biçimde görmelerini sağlamak için adımlar atarlar. Bu, örneğin, daha önce bir meslektaşımızın yaptığı gibi, gazete okumayan çiftçi topluluklarına içinde onların faydalanabileceği anahtar cümlelerin yer aldığı İngilizce ve İspanyolca kartpostal göndermek için yerel bir piskopos ile ortaklık kurmak anlamına gelebilir.²¹ Ya da başka bir meslektaşımızın yaptığı gibi ulusal ve eyaletsele yasama organlarına veya yerel tıbbi derneklere e-posta göndermek vasıtasıyla dağıtımını teşvik edebilir, kanun yapıcıların ve klinisyenlerin raporlanan bulguların farkında olmasını sağlayabilirsiniz.

BMSG: Sizce bu yaklaşım erken çocukluk ile ilgili kapsayıcı haber yapmak isteyen muhabirlerin karşılaştıkları zorlukları aşmalarında nasıl yardımcı olabilir?

ML: Çoğu zaman muhabirler bir topluluğun ortasına dalıyor ve dramatik bir hikâye bulmalarını sağlayan yeterli bilgiyi edindikten sonra orayı terk ediyor. Bu süreçte çoğu ince ayrıntı kaybolabiliyor. Angaje gazetecilik bir güven inşa eder ve topluluklara hem onlar için hem de onlar hakkında bir haber yapacağının garantisini verir. New Mexico Searchlight'tan Ed Williams, desteğimizle, onlarca yıl süregelen opioid salgını sonucunda damgalanmış bir topluluğu işlerken nasıl angaje gazetecilik anlayışı sayesinde farklı bir bakış açısıyla verebildiğini anlatıyor.

BMSG: Bunun nasıl yapıldığına dair bir örneğiniz var mı?

ML: Bu tarz bir hikâye anlatıcılığı birçok şekil alabilir. Buna birkaç örnek verebiliriz: bir hikâyeyi şekillendirmek için topluluğun sorularını ve endişelerini dahil etmek, ikamet eden kişileri okullarındaki ve evlerindeki kirliliği test etmeye davet etmek, insanların hikayelerini anlatabilecekleri bir platform oluşturmak veya çözümler hakkında konuşmaları başlatmak için çeşitli seçmenleri bir araya getirmek. Bu yaklaşım gazetecilerin kaynakları bulmalarına, yeni bakış açıları keşfetmelerine, konuyu öğrenmelerine, bir okuyucu/izleyici kitlesi oluşturmaya, daha zengin hikayeler anlatmalarına ve en önemlisi bir etki ve bağ yaratmalarına yardımcı oluyor.

İnsan hakları savunuculuğu için tavsiyeler

Bu rapor çalışan gazeteciler ve gazetecilik eğitimlerine yönelik hazırlandı ancak 1990'larda internetin yaygınlaşmasıyla birlikte gazetecilik mecralarının azalmasıyla birlikte insan hakları savunuculuğu, ulusal araştırmacı habercilikten yerel-ötesi haberlere kadar gazeteciliği desteklemekle hiç bu kadar ilgilenmemiştir. Eşi benzeri görülmemiş bir saldırı altında, iyi niyetli haberlerin yapıldığı kırılgan bir siyasi dönemde, fon verenler alanı güçlendirmek için yatırımlarını iki katına çıkarmalı ve yatırımlarını ikiye katlamalıdır.

Erken çocukluk dönemine dair fon kuruluşlarının yapabilecekleri:

Eğitim için kariyer-ortası destek sağlamak. Investigative Reporters and Editors (Araştırmacı Gazeteciler ve Editörler), National Institute for Computer-Assisted Reporting (Bilgisayar Destekli Habercilik Enstitüsü) ve USC Annenberg Center for Health Journalism (USC Annenberg Sağlık Gazeteciliği Merkezi) gibi programlar veya Poynter Enstitüsü'nün verdiği eğitim programları, erken çocukluk dönemi üstüne yapılan gazeteciliğin karmaşıklıklarını çözmek için fonlanabilir.

Profesyonel kurumları desteklemek, haber odası çeşitliliğinin artmasına ve erken çocukluk dönemi üzerine perspektiflerin çoğalmasına katkı sağlayabilir. Bu gruplara şunlar dahildir: National Association of Hispanic Journalists (Ulusal İspanyol Gazeteciler Derneği), National Association of Black Journalists (Ulusal Siyahi Gazeteciler Derneği), Native American Journalists Association (Yerli Amerikalı Gazeteciler Derneği), Asian American Journalists Association (Asyalı Amerikalı Gazeteciler Derneği), Association of Health Care Journalists (Sağlık Hizmeti Gazetecileri Derneği) ve Solutions Journalism Network (Çözüm Gazeteciliği Ağı).

Gazetecilik okullarına bağışta bulunmak, bu kitapta bahsedilen erken çocuklukla ilgili günlük haberleri arka plan bilgisi ve olanca çetrefilliğiyle vermede karşılaşılan sorunları aşmak için eğitim ve müfredat geliştirmeyi sağlayabilir.

Konuyla ilgilenen araştırmacıları ve gazetecileri bir araya getirmek muhabirlerin ellerindeki veri ve haberleri paylaşabilmeleri için bir fırsat oluşturur. Vakıf bursları, gazeteciler için ancak birbirleriyle ilişki halindelerse zengin kaynaklar olabilir.

Erken çocukluk bilimleriyle ilişkili gazeteciliği, araştırmacı gazetecilik ile desteklemek. Mesela, Investigative Reporting'teki (Araştırmacı Habercilik) Reveal, ProPublica ile belediye ve bölgesel seviyede erken çocukluk dönemi üstüne haber yapabilen yerel medya kuruluşları bunlara örnek.

sonuç

Gazeteciler haberleri yaygın bir şekilde okunması ve okuyucu ile izleyiciye anlamlı hale gelmesi için yapar. Erken ocukluk dönemi ve bunu anlamamızı sağlayan bilimin  kolunun birbirleriyle olan bağlantısı, yerel ve ulusal seviyede etki yapabilen haberler için sayısız yol sunar. Özellikle de bu haberler erken çocukluk bilimindeki gelişmelerin sosyal etkisini toplum seviyesinde birleştirebiliyorsa. Bunlar özünde adalet ve adaletsizlik, fırsat ve zorluk ve değişim yaratmak için gerekli olabilecek haberlerdir. Toplumun, her çocuğa sağlıklı ve dolu bir yaşam sürdürme fırsatı sağlama sorumluluğu vardır. Muhabirler, kanun yapıcıların ve halkın çevresel faktörleri anlamalarına yardımcı olmasında önemli bir rol oynarken, siyasi kararlar da tüm yaşam süresi boyunca herkes için erken çocukluk dönemini şekillendirir. Haberler, erken sağlık sorunlarına ve uyumsuzluklara yol açan dış faktörleri gündeme getirdiğinde, kanun yapıcılar da tüm çocuklar için sağlıklı bir gelişim ve yaşam boyu fırsat şansını garanti altına alabilme adına tercih yaparken daha donanımlı olacaktır.

Muhabirler, bireysel çocukların ve ailelerin yörüngesini bilgilendiren karmaşık koşullar setini ileterek erken çocukluk dönemine ilişkin anlatıyı genişletebilir. Erken ocukluk döneminin daha kapsamlı bir resmi, çocukları etkileyen sorunların temel nedenlerini araştırmak için derinlere inmektir. Bu yaklaşımlar izleyicilerin etkili çözümleri daha iyi anlamalarını sağlar ve birlikte, tüm çocuklar için daha sağlıklı ve daha adil ortamlar yaratmamıza fırsat verir. Muhabirler, bireysel çocukların ve ailelerin yörüngesini bilgilendiren karmaşık koşullar setini ileterek erken çocukluk dönemine ilişkin anlatıyı genişletebilir.

referanslar

- 1 Mandela N. (1995). Speech by President Nelson Mandela at the launch of the Nelson Mandela Children's Fund. Retrieved from: http://db.nelsonmandela.org/speeches/pub_view.asp?pg=item&ItemID=NMS250&txtstr=Mahla.
- 2 Dearing J.W., & Rogers E.M. (1996). Agenda-setting. Thousand Oaks, CA: Sage.
- 3 McCombs M., & Reynolds A. (2009). How the news shapes our civic agenda. In: Bryant J. & Oliver M.B., (Eds.). Media effects: Advances in theory and research. (pp. 1-17). New York, NY: Taylor & Francis.
- 4 McCombs M., & Shaw D. (1972). The agenda-setting function of mass media. Public Opinion Quarterly; 36(2): 176-187.
- 5 Scheufele D., & Tewksbury D. (2007). Framing, agenda setting, and priming: The evolution of three media effects models. Journal of Communication; 57(1): 9-20.
- 6 Shonkoff J.P., Boyce W.T., & McEwen B.S. (2009). Neuroscience, molecular biology, and the childhood roots of health disparities: building a new framework for health promotion and diseaseprevention. JAMA; 301(21): 2252-2259.
- 7 Messer L., Boone-Heinonen J., Mponwane L., Wallack L., & Thornburg K. (2015). Developmental programming: priming disease susceptibility for subsequent generations. Current epidemiology reports; 2(1): 37-51.
- 8 Center on the Developing Child. A science-based framework for early childhood policy. Retrieved from: http://developingchild.harvard.edu/wp-content/uploads/2015/05/Policy_Framework.pdf. Accessed December 10, 2017.
- 9 Braveman P., Arkin E., Orleans T., Proctor D., & Plough A. (2017). What is health equity? And what difference does a definition make? Retrieved from Robert Wood Johnson Foundation website: https://www.rwjf.org/content/dam/farm/reports/issue_briefs/2017/rwjf437393.
- 10 Baking Pre-K into DISD. (2015, December 20). The Dallas Morning News.
- 11 Layton L. (2015, January 17). Most public school students now living in poverty. WashingtonPost, A01.

- 12 Porter E. (2013). Misdirected investments in education. The New York Times.
- 13 Carlman S.F. (2015, May 7). Hunger 'vital sign' in DuPage: Service agencies, medical experts see increased need. Chicago Tribune.
- 14 Castellanos D. (2013). Educators fret over Head Start: They worry that potential sequester cuts could trickle down generations. Los Angeles Times.
- 15 Wallack L., & Lawrence R. (2005). Talking about public health: Developing America's "second language." American Journal of Public Health; 95(4): 567-570.
- 16 Rothstein R. (2017). The color of law: A forgotten history of how our government segregated America. New York, NY: Liveright Publishing.
- 17 Kirp D.L. (2009). The sandbox investment: The preschool movement and kids-first politics. Harvard University Press.
- 18 Burks M. (2016, August 17). Toussaint Academy helps homeless teens go from couch-surfing to college. KPBS.
- 19 Kristof N., & WuDunn S. (2014, September 14). The way to beat poverty. The New York Times.
- 20 Velasquez-Manoff M. (2014, January 19). When the poor get cash. The New York Times.
- 21 Aleccia J. Reporting with impact from the frontlines of a fatal birth defects cluster. Retrieved from Center for Health Journalism website: <https://www.centerforhealthjournalism.org/resources/lessons/reporting-impact-frontlines-fatal-birth-defects-cluster>.
- 22 Long K. Shaping the conversation: Obesity and chronic disease. Retrieved from Center for Health Journalism website: <https://www.centerforhealthjournalism.org/2012/07/06/shaping-conversation-obesity-and-chronic-disease>. Accessed June 19, 2018.
- 23 Williams E. In a community long wary of bad press, a reporter finds a way to build trust. Retrieved from Center for Health Journalism website: <https://www.centerforhealthjournalism.org/resources/lessons/community-long-wary-bad-press-reporter-finds-way-build-trust>. Accessed June 19, 2018.

ek 1

Haberlerin “öncesi” ve “sonrası”

Aşağıda erken çocukluk dönemine dair haberlerle ilgili araştırma örneklemimizde karşımıza çıkan iki makale yer alıyor- biri okul kahvaltı programları üstüne, diğeri de çocuk sağlığı verileri üstüne. Her iki makalede de, erken çocukluk hakkında daha kapsamlı bir hikaye içerecek şekilde genişletilebilecek farklı çerçeveler kullanılıyor. Erken çocukluk dönemine ilişkin raporlamanın nasıl genişletileceğine dair somut örnekler sağlamak için, makaleleri bu raporda tartışılan halk sağlığı çerçevesini, önerileri ve soruları uygulayarak gözden geçirdik. Bu makaleler izin alınarak yeniden basıldı.

1. Makale: Mağlubiyetçilikten çözümlere geçiş

Birçok çocuk için karanlık tablo, Christina Rosales, 12 Haziran 2013
The Dallas Morning News

2. Makale: Trendleri incelemek ve eşitsizlik üzerine haber yapmak

Yoksulluk azalıyor, Tom McGhee ve Yesenia Robles, 24 Mart 2015
The Denver Post

Haberlerin “Sonrası” halini yalnızca erken çocukluk dönemi bilimini ve bunun etkilerini günlük haberlere nasıl dahil edeceğinize dair düşüncelerinizi hızla başlatmak için bir öneri olarak sunuyoruz. Haber kuruluşlarının erken çocukluk dönemi üstüne yapılan haberlere daha fazla alan veya kaynak ayırması her zaman mümkün olmayacaktır. Ancak yapabildiklerinde, erken çocukluk dönemine ilişkin kapsamlı ve ayrıntılı haberler, kanun yapıcıların ve halkın, toplumumuzun çocuklar ve aileler için yarattığı ortamların neden herkesin sağlığı için önemli olduğunu anlamalarına yardımcı olacaktır.

Makale 1: Mağlubiyetçilikten çözümlere geçiş

Öncesi

Birçok çocuk için karanlık tablo

By Christina Rosales
June 12, 2013
The Dallas Morning News

Children at Risk tarafından geçen ay yayınlanan bir rapora göre, Dallas-Fort Worth'taki süregelen ekonomik büyümeye rağmen, bölgedeki yüzbinlerce çocuk açlık ve yoksulluk riskiyle karşı karşıya.

North Texas'taki kâr amacı gütmeyen kurumun yöneticisi Jamie Hanks Meyers, kâr amacı gütmeyen araştırma savunucusu grubun, aslında birçoğunun zaten bildiği şeyleri göstermek için North Texas sosyal hizmet sağlayıcıları, okullar ve araştırmacılarla çalışıp veri topladığını söylüyor.

Rapor, Dallas eyaletindeki çocukların dörtte birinden fazlasının ve North Texas'ın dokuz bölgesindeki toplam 360.000 kişinin yoksulluk içinde yaşadığını gösteriyor. Diğer bulgular arasında, yeterli zihinsel sağlık hizmeti eksikliği ve Dallas County'de yüzde 20, Tarrant County'de de yüzde 17 gıda güvensizliği bulunuyor.

Hanks Meyers, "Kamu politikası bizim için ana odak noktasıdır" diyor ve ekliyor: "Çocuklarımızın tüm ihtiyaçlarını karşılamak için mücadele edeceğiz. Bunların hepsinde birlikte çalışmak zorundayız. Eğitim, obezite, açlık - bir organizasyon bunların hepsini çözemez."

Rapor, yıllardır işe yaradığı kanıtlanmış öneriler de sunuyor. Hanks Meyers'e göre bunlardan bir tanesi, çocukların fiziksel, zihinsel ve akademik performansını geliştiren okul kahvaltı programı. Rapora göre, North Texas'ta yaklaşık 420.000 öğrenci okullarındaki kahvaltı programından yararlanamadı.

Children At Risk, raporda Texas kanun yapıcılarının sınıfta kahvaltı sunabilmek için ücretsiz veya indirimli öğle yemeği alan öğrencilerin yüksek oranda olduğu okulları tercih etmesi gerektiğini belirtiyor.

Salesmanship Gençlik ve Aile Merkezleri Genel Müdürü Michelle Kinder, North Texas'ın daha iyi hale getirebileceği başka alanlar da olduğunu söyledi.

Dallas'taki kâr amacı gütmeyen kurum, risk altındaki gençler ve aileleriyle eğitim ve terapi servisleri vasıtasıyla çalışıyor.

Kinder, "Bizim toplum olarak, yoksulluk içinde yaşamayla gelen zehirleyici stresin etkisini tanımamız gerekiyor" dedi. "Akıl sağlığı dünyasında ve eğitim dünyasında da daha uyumlu çalışmamız gerekiyor."

Rapora göre, Texas ülkede kişi başına düşen zihinsel sağlık harcamalarında en alt sırada yer alıyor. North Texas'taki ailelerin yüzde 20'si, çocukları için ihtiyaç duydukları zihinsel sağlık hizmetlerine erişemediklerini bildirdi.

Kinder, "Ne yapacağımızı biliyoruz. Soru şu, bunu öncelik haline getirebilir miyiz?" diye konuştu.

Sınıfta kahvaltı, yoksulluk ve açlık sorunun ele alınmasına yardımcı olabilir

Children at Risk tarafından geçen ay yayınlanan bir rapora göre, Dallas Fort Worth'taki süregelen ekonomik büyüme-ye rağmen, bölgedeki yüzbinlerce çocuk açlık ve yoksulluk riskiyle karşı karşıya.

Okul kahvaltı programları, çocukların ömürleri boyunca faydasını görecekleri fiziksel ve zihinsel gelişimlerine yardımcı olabilir. Bugün savunucular, Teksas kanun yapıcılarlarından sınıfta kahvaltı sunabilmek için ücretsiz veya indirimli öğle yemeğinde yüksek oranda öğrenci alan okulları talep etmelerini istiyor.

Geçtiğimiz ay kâr amacı gütmeyen bir araştırma savunuculuğu grubu olan Children at Risk tarafından yayınlanan bir rapora göre, North Texas'ta yaklaşık 420.000 öğrenci okullarındaki kahvaltı programından yararlanamadı.

North Texas'taki kâr amacı gütmeyen kurumun yöneticisi Jamie Hanks Meyers, kâr amacı gütmeyen araştırma savunucusu grubun, aslında birçoğunun zaten bildiği şeyleri göstermek için North Texas sosyal hizmet sağlayıcıları, okullar ve araştırmacılarla çalışıp veri topladığını söyledi.

Rapor, Dallas eyaletindeki çocukların dörtte birinden fazlasının ve North Texas'taki dokuz bölgede toplam 360.000 kişinin yoksulluk içinde yaşadığını gösteriyor. Diğer bulgular arasında, yeterli zihinsel sağlık hizmeti eksikliği, Dallas County'de yüzde 20, Tarrant County'de de yüzde 17 gıda güvensizliği oranı var.

Afrikanlı Amerikalılara ve diğer renkli topluluklara karşı ayrımcılık yapan, uzun bir yerel, sosyal ve ekonomik politikalar tarihi derin eşitsizliklere neden oldu.

Başlık, mağlubiyetçilik yerine olumlu olmanın yanısıra temel sebep ve çözümlerin altının çizilmesi adına yeniden yazıldı.

SORU:

- Bu topluluktaki yoksulluğun nedenleri nelerdir?
- Bu noktaya nasıl geldik?
- Bu ekonomik eşitsizlik neden var?
- Hangi politikalar, koşullar, öncelikler bu eşitsizliğin temelini oluşturuyor?

Hanks Meyers, “Kamu politikası bizim için ana odak noktası” dedi. “Çocuklarımızın tüm ihtiyaçlarını karşılamak için mücadele edeceğiz. Birlikte çalışmak zorundayız. Eğitim, obezite, açlık - bir organizasyon bunların hepsini çözemez.”

Rapor, yıllardır işe yaradığı kanıtlanmış öneriler de sunuyor. Hanks Meyers’e göre bunlardan bir tanesi, çocukların fiziksel, zihinsel ve akademik performansını geliştiren okul kahvaltı programı.

Çocuk yoksulluğunun uzun vadeli etkisine ilişkin bilgiler, okurlara çocuk yoksulluğu oranlarının azaltılmasının neden önemli olduğunu açıkça göstermektedir.

Çocukların sağlık bakımı ve sağlıklı yiyecekler gibi kaynaklar olmadan büyüdüklerinde hem çocukluk hem de yetişkinlik dönemlerinde sağlık problemleri yaşama riskleri daha yüksek. Hastalık Kontrol ve Önleme Merkezlerinden gelen veriler, yoksulluk içinde büyüyen çocukların diyabet, kalp hastalığı, kanser, uyuşturucu kullanımı ve alkolizm gibi çok çeşitli sağlık sorunları için risk altında olduğunu gösteriyor.

Salesmanship Gençlik ve Aile Merkezleri Genel Müdürü Michelle Kinder, North Texas’ın daha iyi hale getirebileceği başka alanlar da olduğunu söyledi.

Dallas’taki kâr amacı gütmeyen kurum, risk altındaki gençler ve aileleriyle eğitim ve terapi servisleri vasıtasıyla çalışıyor.

Kinder, “Bizim toplum olarak, yoksulluk içinde yaşamayla gelen zehirleyici stresin etkisini tanımamız gerekiyor” dedi. “Akıl sağlığı dünyasında ve eğitim dünyasında da daha uyumlu çalışmamız gerekiyor.”

Rapora göre, Texas ülkede kişi başına düşen zihinsel sağlık harcamalarında en alt sırada yer alıyor. North Texas’taki ailelerin yüzde 20’si, çocukları için ihtiyaç duydukları zihinsel sağlık hizmetlerine erişemediklerini bildirdi.

Kinder, “Ne yapacağımızı biliyoruz. Soru şu, bunu öncelik haline getirebilir miyiz?” diye konuştu.

SORU:

- Diğer topluluklarda neler yapıldı? Burada işe yarayabilir mi?
- Bazı önleyici çözümler nelerdir?
- “Akıl sağlığı dünyasında ve eğitim dünyasında daha uyumlu çalışma” neye benzebilir? Bunu yapmak için ne gerekir?
- Açılmasını istediğiniz kapıları açabilecek fırsatlar nelerdir?

Makale 2: Eğilimleri inceleme ve eşitsizlik üstüne haber yapımı

Öncesi

Yoksulluk azalıyor

Tom McGhee ve Yesenia Robles tarafından
24 Mart 2015
Denver Post

Yeni bir rapora göre, 2008'den bu yana ilk kez, Colorado'da yoksulluk içinde yaşayan çocukların yüzdesi azaldı, ancak azınlık çocuklar ve kırsal alanlarda yaşayanlar hala en yüksek çocuk yoksulluğu oranlarıyla karşı karşıya.

Vali Yardımcısı Joe Garcia, Pazartesi günü yıllık Colorado Çocuk Sayısı raporunun tanıtımında yaptığı açıklamada, "Bu Colorado için harika bir haber" dedi. "Ancak, ihtiyaç duydukları kaynaklara sahip olmadıkları evlerde yetişen çok fazla çocuk olduğunu biliyoruz."

Rapor, yoksulluğu 2013 yılında yıllık geliri \$23,500 veya altı olan dört çocuklu bir aile olarak tanımlıyordu. Rapora göre eyaletteki 1.2 milyon çocuğun yüzde 17'si yoksulluk içinde yaşıyor.

Bu, 18 yaşın altındaki yaklaşık 207.000 çocuğu ve genci temsil ediyor ancak bu rakam 2012'deki 224.000 çocuk, veya yüzde 18'lik orandan bir düşüş anlamına geliyor.

Bu raporu her yıl yayınlayan, kâr amacı gütmeyen bir kuruluş olan Colorado Children's Campaign (Colorado Çocuk Kampanyası) CEO'su ve başkanı Chris Watney'e göre, bu düşüş az olsa da aşağı yönlü bir eğilimin başlangıcı olabilir. Watney, "Devletin ekonomik toparlanmaya dair belirtiler gördüğünü biliyorum. Bunun ileri yönlü bir eğilim olacağı konusunda oldukça umutluyum" diye konuştu.

Kırsaldaki oranlar kente kıyasla hala yüksek

Genel olarak, yoksulluk oranı kırsal bölgelerde kentlere göre daha yüksek olmaya devam ediyor. 2007'nin sonlarında durgunluğun başlamasından bu yana, şehirlerdeki yoksulluk oranı yüzde 18'den 19'a, kırsal bölgelerde de yüzde 20'den 23'e yükseldi.

Her iki toplumda da azalmasına rağmen, yoksulluk siyahi ve Latin çocuklar arasında en yüksek seviyede seyretmeye devam ediyor. 2012'de, siyahi çocukların yüzde 41'i, bu rakam önceki yıl yüzde 33'tü, yoksulluk içindeydi. Hispanik çocuklar arasında ise bu oran 2012'de yüzde 31'den 2013'te yüzde 29'a geriledi.

Colorado Çocuk Kampanyası araştırma direktörü Sarah Hughes “Tarihsel olarak, renkli insanlar ülke genelinde bir dezavantaja sahip, bu Colorado’nun rakamlarına da yansıyor. Durgunluk da azınlık topluluklarını biraz daha sert vurdu” diye konuştu.

En yüksek çocuk yoksulluk oranı, yüzde 43’le eyaletteki 64 ilden, San Luis Valley’deki Saguache’de bulunuyor. Saguache, Alamosa ve Costilla bölgeleri, son 20 yılda yoksulluk içinde yaşayan toplam nüfusun en az yüzde 20’sine sahipti. Rapora göre, bu durum “kalıcı yoksulluk” olarak kabul ediliyor. Hughes, “Bu aileler yoksulluk döngüsünü kırmakta çok zorlanıyorlar” diye konuştu.

Bölgelere göre dağılımı

Rapor, en yüksek çocuk nüfusuna sahip 25 bölge arasındaki verileri analiz ederek, bunları genç doğum oranları, yoksulluktaki çocuk sayısı, sigortasız olanlar ve lise okulu bırakma oranları gibi 12 göstergelyi dikkate alan bir refah endeksine göre sıralıyor. Refah endeksindeki ilçeler arasında, Fremont İlçesi 2013 yılında yüzde 31 ile en yüksek çocuk yoksulluğu oranına sahipti. Montezuma İlçesi ise onu yüzde 30’la takip ediyor.

Douglas County yüzde 4 ile en düşük çocuk yoksulluk oranına sahip.

Hughes, “Denver göstergelerin çoğunda bir miktar gelişme gösterdi” dedi. “Bu-nula birlikte, Montezuma County biraz daha kötüye gitti.”

Denver’a ait veriler, Denver’da çocukların mezuniyet ortalamalarında, sigortasız çocukların sayısında ve 2012’de 1.000’de 39,7’den, 1000’de 33,3’e düşen genç doğum oranlarında düzelme sağlandığını göstermektedir.

2013 yılında, Denver ayrıca devlet okuma sınavlarında yeterli olmayan dördüncü sınıflarda bir artışa ve okullarda evsiz olarak sınıflandırılan çocuk sayısında bir yükselişe sahipti.

Çocuk Sayısı raporu, bu yıl “olumsuz çocukluk deneyimleri yaşayan çocuklar”ı, tıbbi olmayan amaçlarla ağı kesici kullanan gençleri ve her bölgenin çocuk bakım kapasitesini içeren birçok yeni aracı analiz etti.

Yeni analizlerden bazıları, Colorado Healthy Kids Survey’den (Colorado Sağlıklı Çocuk Araştırması) elde edilen verilere dayanıyordu.

Yoksulluktaki düşüşe rağmen, en yüksek oranlar hala renkli çocuklarda- Savunucular nedenini soruyor.

Yeni bir rapora göre, 2008'den bu yana ilk kez, Colorado'da yoksulluk içinde yaşayan çocukların yüzdesi azaldı, ancak **bu iyileşme eşit oranda dağılmadı**. Siyahi ve Latin çocuklar ve kırsal alanlarda yaşayanlar hala en yüksek çocuk yoksulluğu oranlarıyla karşı karşıya.

Vali Yardımcısı Joe Garcia, Pazartesi günü yıllık Colorado Çocuk Sayısı raporunun açıklanmasında yaptığı açıklamada, "Bu Colorado için harika bir haber" dedi.

"Ancak, ihtiyaç duydukları kaynaklara sahip olmadıkları evlerde yetişen çok fazla çocuk olduğunu biliyoruz."

Rapor, yoksulluğu 2013 yılında yıllık geliri \$23,500 veya altı olan dört çocuklu bir aile olarak tanımlıyordu. Rapora göre eyaletteki 1.2 milyon çocuğun yüzde 17'si yoksulluk içinde yaşıyor.

Bu, 18 yaşın altındaki yaklaşık 207.000 çocuğu ve genci temsil ediyor ancak bu rakam 2012'deki 224.000 çocuk, veya yüzde 18'lik orandan bir düşüş anlamına geliyor.

Bu raporu her yıl yayınlayan, kâr amaçlı gütmeyen bir kuruluş olan Colorado Children's Campaign (Colorado Çocuk Kampanyası) CEO'su ve başkanı Chris Watney'e göre, bu düşüş az olsa da aşağı yönlü bir eğilimin başlangıcı olabilir.

Watney, "Devletin ekonomik toparlanmaya dair belirtiler gördüğünü biliyorum. Bunun ileri yönlü bir trend olacağı konusunda oldukça umutluyum" diye konuştu.

Kırsalda yaşayan renkli tenli çocuklar için oranlar hala yüksek

Bununla birlikte, bu ekonomik iyileşme, yoksulluktan en çok etkilenen çocukların durumunu iyileştirmiyor.

Genel olarak, yoksulluk oranı kırsal bölgelerde, kent- sel bölgelere nazaran daha yüksek olmaya devam ediyor.

2007'nin sonlarında durgunluğun başlamasından bu yana, şehirlerdeki yoksulluk oranı yüzde 18'den 19'a, kırsal bölgelerde de yüzde 20'den 23'e yükseldi.

Başlık, durumu belirgin- leştirmek, hikâyenin ko- nusuna odaklanmak ve ırk eşitliği konusunu vurgula- mak için yeniden yazıldı.

Belirgin ve net olun: Yıllık Colorado Çocuk Sayısı raporundaki veriler, genel olarak azınlık çocukları yerine özel olarak siyahi ve Latin çocuklarla ilgili.

SORU:

- Neden ihtiyaçları olan kaynaklara ulaşamadan büyüyen çocuklar var?
- Bunu önlemek için ne yapılmalı?

SORU:

- Bu ekonomik iyileşmenin herkese, özellikle de en savunmasız çocuklara ve ailelere yardımcı olmasını nasıl sağlarız?
- Şu ana kadar yapılmayan daha neler yapılabilir?

SORU:

- Bu dezavantajların sebepleri neler? Bu eğilimin arkasında yatan tarihi açıklayın.

Her iki toplumda da azalmasına rağmen, yoksulluk siyahi ve Latin çocuklar arasında en yüksek seviyede seyretmeye devam ediyor. 2012’de, siyahi çocukların yüzde 41’i, bu rakam bir önceki yıl yüzde 33’tü, yoksulluk içindeydi. Hispanik çocuklar arasında ise bu oran 2012’de yüzde 31’den 2013’te yüzde 29’a geriledi.

Colorado Çocuk Kampanyası araştırma direktörü Sarah Hughes “Tarihsel olarak, renkli insanlar ülke genelinde bir dezavantaja sahip, bu Colorado’nun rakamlarına da yansıyor. Durgunluk da azınlık topluluklarına biraz daha sert vurdu” diye konuştu.

SORU:

- Önlerinde duran engeller nelerdir?
- Bu durumu değiştirmek için diğer topluluklar ne yaptı?

En yüksek çocuk yoksulluk oranı, yüzde 43’le eyaletteki 64 ilden, San Luis Valley’deki Saguache’de bulunuyor.

Saguache, Alamosa ve Costilla bölgeleri, son 20 yılda yoksulluk içinde yaşayan toplam nüfusun en az yüzde 20’sine sahipti. Rapora göre, bu durum “kalıcı yoksulluk” olarak kabul ediliyor.

Hughes, “Bu aileler yoksulluk döngüsünü kırmakta çok zorlanıyorlar” diye konuştu.

Tarihsel olarak, bu toplumlara, iş eğitimi, birinci sınıf sağlık hizmeti ve ailelerin bu döngüyü kırmalarına yardımcı olabilecek mahalle güvenliği gibi yatırımlarda eksiklikler oldu. Çalışmalar, yoksulluk ve bunun gibi kaynaklara erişememenin, yetişkinliği devam eden çocuklarda sağlık riskleri yaratabileceğini ve bu eşitsizliğin etkilerini şiddetlendirdiğini gösteriyor.

İlçe dağılımı

Rapor, en yüksek çocuk nüfusuna sahip 25 bölge arasındaki verileri analiz ederek, bunları genç doğum oranları, yoksulluktaki çocuk sayısı, sigortasız olanlar ve lise okulu bırakma oranları gibi 12 göstergelyi dikkate alan bir refah endeksine göre sıralıyor.

Refah endeksindeki ilçeler arasında, Fremont County 2013 yılında yüzde 31 ile en yüksek çocuk yoksulluğu oranına sahip. Montezuma County ise onu yüzde 30’la takip ediyor.

Douglas County yüzde 4 ile en düşük çocuk yoksulluk oranına sahip.

Hughes, “Denver göstergelerin çoğunda bir miktar gelişme gösterdi” dedi. “Aynı zamanda, Montezuma County biraz daha kötüye gitti.”

Denver’a ait veriler, Denver’da çocukların mezu-niyet ortalamalarında, sigortasız çocukların sayısında ve 2012’de 1.000’de 39,7’den, 1000’de 33,3’e düşen genç doğum oranlarında düzelme sağlandığını göstermektedir.

2013 yılında, Denver ayrıca devlet okuma sınavların-da yeterli olmayan dördüncü sınıflarda bir artışa ve okullar-da evsiz olarak sınıflandırılan çocuk sayısında bir yükselişe sahiptir.

Çocuk Sayısı raporu, bu yıl “olumsuz çocukluk deneyimleri yaşayan çocuklar”ı, tıbbi olmayan amaçlarla ağrı kesici kullanan gençleri ve her bölgenin çocuk bakım kapasitesini içeren birçok yeni aracı analiz etti.

Bu yeni önlemler bize en acil sorunların nerede olduğunu ve okullarda, sağlık hizmetlerinde ve Colorado’daki çocukların potansiyellerini tam olarak gerçekleştirmelerine yardımcı olan diğer kurumlarda hangi değişikliklerin gerekli olduğunu gösteriyor.

Yeni analizlerden bazıları, Colorado Healthy Kids Survey’den (Colorado Sağlıklı Çocuk Araştırması) elde edilen verilere dayanıyordu.

SORU:

- Neden? Douglas County’nin ekonomik gelişimine katkıda bulunan şeyler nelerdir?
- Douglas County’deki ailelerin sahip olup Colorado’daki diğer ailelerin sahip olmadığı avantajlar neler? (İş imkanlarının bolluğu? Doğal kaynaklar? İyi okullar? Sağlam kurulmuş altyapı?)

Topluluğun gençlerin doğum oranı, okuma seviyeleri, evsizlik, uyuşturucu kullanımı ve rapordaki diğer konularla ilgili araştırdığı çözümler hakkında bilgi kutucuğu ekleme ve/veya haberleri takip etme olanağından faydalanın.

ek 1

Temel araştırmalar, kurumlar ve diğerkaynaklar

Erken çocukluk eğitimi (ECE)

Center on the Developing Child at Harvard University (Harvard Üniversitesi, Çocuk Gelişimi Merkezi)
www.developingchild.harvard.edu
Medya iletişim: press_developingchild@harvard.edu
(617) 495-3575
@HarvardCenter
50 Church Street, 4th Floor
Cambridge, MA 02138

The Center for the Economics of Human Development at the University of Chicago
(Chicago Üniversitesi, İnsan Gelişim Ekonomisi Merkezi)
cehd.uchicago.edu
jjh.assistant@uchicago.edu
@heckmanequation
5750 S. Woodlawn Ave.
Chicago, IL 60637

Center on the Developing Child at Harvard University (2007). A science-based framework for early childhood policy: Using evidence to improve outcomes in learning, behavior, and health for vulnerable children.
http://developingchild.harvard.edu/wpcontent/uploads/2015/05/Policy_Framework.pdf
Erken beyin gelişimi araştırması ve program değerlendirmesinden elde edilen kanıtlara dayanarak çocukluk politikasına rehberlik etmek için sistematik analizler ve yeni bir çerçevenin geliştirilmesi üzerine bir rapor.

Heckman J. J. (2011). The Economics of Inequality: The Value of Early Childhood Education. American Educator; 35(1): 31.

Biyoloji, psikoloji ve ekonomi alanlarından veri toplanan araştırmada, erken çocukluk için yapılan yatırımların sosyal adalet ve ekonomik verimlilik açısından yararlı olduğu tespit edildi. Araştırma erken yaşta eğitimin insan gelişiminde eşitlik ve sosyal verimlilik sağladığını gösteriyor.

Kirp D.L. (2013). Improbable scholars: The rebirth of a great American school system and a strategy for America's schools. New York, NY: Oxford University Press.

ABD'deki halk eğitiminin nasıl yeniden düzenleneceği ve yeniden inşa edileceği ve tüm öğrenciler için başarı açığının nasıl kapatılacağına incelenmesi.

Olumsuz çocukluk deneyimleri (ACEs)

ACEs Too High

Epidemiyoloji, nörobiyoloji ve zehirleyici stresin biyomedikal ve epigenetik sonuçları üzerine gelişmeler dahil olmak üzere olumsuz çocukluk deneyimleri üzerine raporlar yayınlayan haber sitesi.

www.acesconnection.com

İletişim: Jane Stevens, editor of ACEs Too High and founder and publisher of the ACEs Connection Network, which comprises ACEsTooHigh.com and its companion social network, ACEsConnection.com.

jstevens@acesconnection.com

(707) 495-1112

@AcesConnection, @jstevens

Centers for Disease Control and Prevention: Division of Violence Prevention. ACE Study: Publications.

<https://www.cdc.gov/violenceprevention/acestudy/about.html>

CDC tarafından toplanan ACEs' lerle ilgili önemli makale içeren bu web sitesi, konu alanlarına göre kategorilere ayrılır: kronik hastalıklar, sağlık riski davranışları, zihinsel sağlık, metodolojik konular, üreme ve cinsel sağlık, özel popülasyonlar, mağduriyet ve süreklilik ile diğer sağlık ve sosyal konular vb.

Felitti V. J., et al. (1998). Relationship of childhood abuse and household dysfunction to many of the leading causes of death in adults. The Adverse Childhood Experiences (ACE) Study. American Journal of Preventive Medicine; 14(4): 245-258.

Kaiser Permanente ve Hastalık Kontrol ve Önleme Merkezleri'nde (CDC) çalışan araştırmacılar tarafından yürütülen öncü Olumsuz Çocukluk Deneyimi (ACE) çalışması, bir çocuk olarak deneyimlenen travmatik faktörlerin ne kadar fazla olursa, alkolizm, depresyon ve obezite gibi sağlık risklerinin o kadar arttığını buldu.

Institute for Safe Families & The Research and Evaluation Group at Public Health Management Corporation (2013). Findings from the Philadelphia Urban ACE Survey.

<https://www.rwjf.org/en/library/research/2013/09/findings-from-thephiladelphia-urban-ace-survey.html>.

Anket, Kaiser tarafından 1998 yılında yürütölen ve oldukça ufuk açıcı olan olumsuz çocukluk deneyimleri araştırmasının bulgularına dayanıyor. Araştırma, istismar ve ev için işlevsizlik gibi çocukluk travmalarının olumsuz etkilerini doğruluyor. Bu çalışma ACE'lerin daha kentsel ve ırksal olarak farklı bir popölasyon içindeki etkisini incelemiş ve çocukluk çağında ırk veya etnik ayrımcılık deneyimlerinin yetişkinlikte olumsuz sağlık sonuçları için katkıda bulunan bir faktör olduğunu ortaya koymuştur.

Nurius P. S., et al. (2016). Stress pathways to health inequalities: Embedding ACEs within social and behavioral contexts. International Public Health Journal; 8(2): 241-256.

Bu anket sonuçlarının analizi çocukluk deneyimlerinin sağlıkta uzun dönemli etkilerinin olduğunu öne sürüyor. Olumsuz çocukluk deneyimlerine maruz kalma derecesinin, -ki bu aynı zamanda düşük sosyoekonomik durumla da alakalı- kronik hastalıkların erken başlangıcı ile ilişkili olduğu bulundu.

Shonkoff J. P., et al. (2009). Neuroscience, molecular biology, and the childhood roots of health disparities: Building a new framework for health promotion and disease prevention. JAMA; 301(21): 2252-2259.

Gelecekteki araştırma ve politikaların fiziksel ve zihinsel hastalığın gelişimsel kökenlerini göz önüne alarak nasıl fayda sağlayacağı üzerine bir tartışma. Yaşamın erken dönemlerinde gelişimsel ve biyolojik bozulmalar yaratan olumsuz deneyimlere değinmek, yetişkin sağlığı sonuçlarında daha büyük gelişmelere yol açabilir.

Hastalık ve sağlığın gelişimsel kökenleri (DOHaD)

The Bob and Charlee Moore Institute for Nutrition & Wellness at Oregon Health & Science University

www.ohsu.edu/xd/education/schools/school-of-medicine/departments/themoore-institute

mooreinstitute@ohsu.edu

(503) 494-4238

@betterthefuture

3030 S.W. Moody Ave., Suite 110

Portland, OR 97239

Barker D. J. (2012). Developmental origins of chronic disease. Public Health; 126(3): 185-189.

Yetişkinlerdeki kronik hastalıklar çoğu zaman özellikle kız çocuklarının ve kadınların sağlığına ve beslenmesine yapılan yatırımlar ile önlenabilir. Barker, anneleri yetersiz beslenmeye ve diğer sıkıntılara karşı korumanın halk sağlığı çabalarının temel taşı olması gerektiğini ileri sürüyor.

Barker D. J., & Thornburg K. L. (2013). The obstetric origins of health for a lifetime. Clinical obstetrics and gynecology; 56(3): 511-519.

Kronik hastalıkların gelişimsel kökenlerini saptamada kullanılan yeni bir model. Fetal gelişim sırasında beslenme arzındaki değişiklikler; koroner kalp hastalığı ve tip 2 diyabet de dahil olmak üzere hastalıklarla ilgili gen ekspresyon süreciyle bağlantılıdır.

Messer L., et al. (2015). Developmental programming: Priming disease susceptibility for subsequent generations. Current epidemiology reports; 2(1): 37-51.

Hamilelik sırasındaki gelişimsel etkilerin, ırkçı ve etnik azınlıklar için halihazırda oran-tısız olumsuz sağlık sonuçlarını nasıl daha da şiddetlendirdiğini gösteren bir model önerisi. Hamile kadınların sağlık eşitsizliklerinin ve bunların sebeplerinin değerlendirilmesiyle ilgili araştırmalarda sosyal çevre koşulların dahil edilmesi için bir çağrı.

Richardson S. S., et al. (2014). Don't blame the mothers. Nature; 512: 131-132.

Hamile kadınların deneyimlerinin doğacak çocukların uzun dönem sağlığı üzerindeki etkisini inceleyen bir rapor. Hastalık ve sağlığın gelişimsel kökenlerinin politikalar için bir yol gösterici olması gerekiyor. Ancak araştırmacılar, bu değerlendirmenin çocukların sağlığı konusunda anneyi suçlamak gibi sosyal aşınmalara sebep olabileceğine dair uyarıda bulunuyor.

Winett L., Wulf A., & Wallack L. (2016). Framing strategies to avoid mother-blame in communicating the origins of chronic disease. American Journal of Public Health; 106(8): 1369-1373.

Epigenetik ve DOHaD araştırmaları bağlamında, “anne suçlayıcılığı” veya çocukların daha sonraki sağlık riskleri konusunda yalnızca annenin suçlanma eğiliminden nasıl uzak durulacağına yönelik bir tartışma.

Winett L., Wallack L., Richardson D., Boone-Heinonen J., & Messer L. (2016). A framework to address challenges in communicating the developmental origins of health and disease. Current Environmental Health Reports; 3(3), 169-177.

Makalede DOHaD araştırmalarından elde edilen bulguları, uygulanabilir bir sağlık geliştirme ve hastalık önleme çerçevesine dönüştürmek için kullanılabilecek kanıta dayalı öneriler yer alıyor. Hastalığın gelişimsel sebeplerine yönelik toplumsal çözüm önerilerinin iletilmesine ve kavramsallaştırılmasına dair zorlukların aşılması için destek sunuyor.